

Yönümü Arıyorum

İstanbul 2011

© Eserin her hakkı Felhan Yayıncılık'a aittir. Kısmen de olsa izinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Editör	Oğuz KÖROĞLU
Kapak Tasarım	Muharrem AYDIN
Yayın Evi	Felhan Yayıncılık
Yayın Yeri ve Tarihi	İstanbul - 2011
Baskı ve Cilt	Akademi Basım

I . B A S K I

Felhan Yayıncılık&Reklam ve Dağıtım

Mahmutbey yolu Caddesi 5. Sokak No: 16 B.Evler / İST.

yö
nü arı
mü yo
rum

Uğur KEPEKÇİ

*Bu mütevazî çalışmayı
hamurkârım, ilim ve gönül insanı
muhterem hocam Prof. Dr. Haydar Baş
beyefendiye ithaf ediyorum...*

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	9-10
TAKDİM	11
TAKRİZ	12-13
GİRİŞ	14-15

I.BÖLÜM

OLUŞLARIN HAREKET NOKTASI İNSAN	17
---------------------------------	----

İNSAN, TOPLUMUN ÇEKİRDEĞİ	19-20
VÜCUT ARAÇ, AKIL DİREKSİYON, RUH ŞOFÖR	21-22
BİLGİ VE DAVRANIŞ BİR BÜTÜNDÜR	23-24
DÜNYAYI İMAR EDEN DE İNSAN, YIKAN DA	25-26
ÜÇ AŞAMADA OLUMSUZLUKTAN KURTULMAK	27-28
SÖZ OLA KESE SAVAŞI, SÖZ OLA BİTİRE BAŞI	29-30
ELİNE DİLİNE BELİNE HÂKİM OL!	31-33
MUTLULUK VEREN BİLGİ	34-35
EĞİTİM DEYİP GEÇMEYELİM	36-37
KULAĞINIZA KÜPE OLSUN	38-39

II.BÖLÜM

İSLAMI YAŞAMADA TEMEL ÖLÇÜLERİMİZ	41
-----------------------------------	----

HZ. MUHAMMED'SİZ (sav) DİN OLMAZ	43-45
DİNÎ KONULARDA; "BENCE" NE DEMEK?	46-47
DİNLERARASI DİYALOGUN YOL AÇTIĞI TAHRİBAT	48-49
DİNLERARASI DİYALOG VATİKAN PROJESİDİR	50-52
ÖNCELİKLE KİMİNLE DİYALOG?	53-54

NASIL BİR HOŞGÖRÜ? _____	55-56
ASLOLAN İSTİKAMET VE İCRAAT _____	57-58
GÜZEL AHLÂKI TAMAMLAMAK _____	59-61
EHL-İ BEYT'İ SEVMEK İMANIN GEREĞİ _____	62-65
İNSAN-I KAMİL GERÇEĞİ _____	66-69
CENNET BAHÇELERİNE UĞRAYINIZ _____	70-73
HAMDİM, PİŞTİM, YANDIM _____	74-77

III.BÖLÜM

DEVLETİN BEKASI İÇİN MİLLİ BÜTÜNLÜK _____	79
---	----

İNSANI YAŞAT KI DEVLET YAŞASIN _____	81-83
TARİH ŞUURU VE MİLLİ KİMLİK _____	84-86
AİDİYET DUYGUSUYLA DONANMAK _____	87-88
TAM BAĞIMSIZLIK ESASTIR _____	89-91
NİÇİN MİLLİ BİRLİK VE BERABERLİK? _____	92-94
DEVLET MİLLET İÇİNDİR _____	95-96
ÇÖZÜM: PROF. DR. HAYDAR BAŞ'TADIR _____	97-99
SONUÇ _____	100-102
KAYNAKÇA _____	103-104

ÖNSÖZ

Bugün gerek toplumumuzun ve gerekse tüm insanlığın siyasî, ekonomik, sosyal, psikolojik, dinî, ahlâkî birçok problemleri bulunmaktadır. Problemlerin temeline ve özüne inildiğinde bütün meselelerin **“insan”** denilen varlığın bizzat kendisinden kaynaklandığını görürüz.

İnsanın kendisiyle alakalı, doğuştan getirdiği huy ve vasıfları istenilen doğrultuda doyuma ulaştırılmadıkça kadın-erkek, yaşlı-genç, bilgili-bilgisiz hiçbir insanın huzuru ve mutluluğu sağlanamayacağı gibi, toplum ve insanlık yararına kazanılması da mümkün değildir.

Ne kadar okursa okusun, ne kadar bilirse bilsin, hangi meslek ve makama sahip olursa olsun; insanın kendisiyle alakalı problemleri çözülmeden siyasî problemleri çözmek mümkün değildir, hukukî problemleri çözmek mümkün değildir, sosyal problemleri çözmek mümkün değildir, ekonomik problemleri çözmek mümkün değildir; keza, her sahada durum böyledir... Çünkü insan, gittiği yere kendi problemlerini de birlikte götürmektedir.

O halde mesele **“yön”** meselesidir. İnsan yönünü aramakta, yön krizi yaşamaktadır. Kafasını ve gönlünü tatmin edecek adresi buluncaya kadar da, insanın yön krizi ve arayışı her zaman devam edecektir.

İşte biz de, bu boşluğu doldurmak üzere yola çıktık ve Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed'den (sav) Ehl-i Beyt'e, Yunus Emre'den Hz. Mevlânâ'ya, Hoca Ahmet Yesevî'den Hacı Bektaş-î Velî'ye ve günümüzün bilgisi, ilim, fikir ve siyaset adamı Prof. Dr. Haydar Baş

beye kadar süzülüp gelen kendi öz kaynaklarımızın ışığında yeni nesillere rehber olabilecek bu kılavuzu hazırladık.

Bu eser, ticarî veya ideolojik kaygılarla kaleme alınmamıştır. Hakikaten bir ihtiyaçtan doğmuştur. Toplumun beklentilerine yine toplumun kaynaklarıyla cevap verdiği için ilmî nitelik kazanmış ve millete mal olmuştur.

Gayemiz millet fertlerinin mutluluğu, bugün ve gelecekteki refahı, her sahada başarısı, ilelebed mesut ve onurlu hayat sürmesidir.

Bu gaye ve düşüncelerle çalışmamızın milletimizin ufunda hayırlara vesile olmasını temenni ederim.

Çalışmanın ortaya çıkmasında engin fikirlerinden ve eserlerinden her zaman istifade ettiğim, ilim, fikir ve siyaset adamı, **Üstad Prof. Dr. Haydar Baş Hocamıza** en derin hürmetlerimi ve teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

Eserin değerlendirmesini yaparak, aziz milletimizin ve tüm insanlığın yararına takdim eden değerli büyüğümüz eğitimci, yazar Ali Gedik hocamıza katkılarından dolayı ayrıca teşekkür ederim.

Yönlendirici görüşlerinden dolayı muhterem kardeşim Op. Dr. Ahmet Hamdi Kepekçi beye de teşekkürlerimi arz ederim.

Kitabın her aşamasında emeği bulunan araştırmacı gazeteci Oğuz Köroğlu'na da teşekkür ederim.

Ve, fikir ve gönül desteğini hiçbir zaman esirgemeyen eşime ve tüm aileme yürekten teşekkürlerimi sunuyorum...

Uğur KEPEKÇİ

TAKDİM

Yeni Mesaj Gazetesi'ndeki yazılarıyla yakînen tanıdığımız Uğur Kepekçi, **"Yönümü Arıyorum"** eseriyle, at iziyle it izinin birbirine karıştığı bir dönemde çok ciddi bir rehberlik hizmeti sunuyor

Eserini, **"İnsan, İslam, Millî Birlik ve Bütünlük"** başlıklarıyla özetleyen Kepekçi, her üç başlıkta da sadece olması gerekeni yalın bir dille ifade ederken, günümüzde **"Deccal fitnessi"** sayılabilecek bazı iddialara da detaylara boğmadan verdiği cevaplarla okuyucuya çok ciddi uyarılarda bulunuyor.

Mânâ ve muhtevasıyla, hacmiyle mukayese edilemeyecek kadar önem arz eden bu eser, Prof. Dr. Haydar Baş'ın, gerek **"İman ve İnsan"** ve gerekse **"Millî Ekonomi Modeli"** ve **"Sosyal Devlet Millî Devlet"** eserleriyle de her türlü tereddüdü, münakaşayı ve zanni da bertaraf ediyor.

Üstad Haydar Baş'ın, "Arayış" olarak özetlediği, insanlığın dünya hayatını rehber edinen bu eser, her an elinizin altında olmayı fazlasıyla hak ediyor.

Kepekçi'nin bu ilk çalışmasında ortaya koyduğu başarı, gelecek için de birçok başarının habercisi niteliğinde...

Uğur Kepekçi kardeşimi tebrik ediyor ve başarılarının devamını temenni ediyorum.

Allah yardımcısı olsun.

Ali GEDİK
Florya

TAKRİZ

Elinizdeki bu eser sizin için kaleme alındı. Evet, evet sizin için...

Hangi meslekten, hangi yaştan, hangi düşünceden olursanız olun fark etmez. Kadın-erkek, yaşlı-genç, zengin-fakir öğrenci-öğretmen, amir-memur, köylü-kentli hiç önemli değil...

"Herhangi bir insan" olmak, bu kitabın yazarıyla karşılıklı sohbet etmeniz için yeterli... Yeterli, diyorum; çünkü **Uğur Kepekçi** hiçbir ayırım yapmaksızın sadece **"insan"** olduğunuz için sizi muhatap alıyor. O sizden biri... Sohbetinden usanmayacağınız, yanınızdan ayrılmasını istemeyeceğiniz, hep size bir şeyler anlatmasını bekleyeceğiniz samimi bir arkadaş, gönül ehli bir dost.

"Yönümü Arıyorum" kitabında insana ait, insanla alakalı, yani sizi ilgilendiren o kadar çok şey var ki, inanın okudukça siz de hak vereceksiniz.

Hacmi küçük ama kapsamı oldukça geniş olan bu eser, insan denilen varlıktan söz eder, insanın ruh dünyasını, doğuştan gelen özelliklerini, toplum içindeki rolünü, onu mutlu kılan sırları irdeler ve cevabını aradığınız konularda size yol gösterir. Lakin kitap için, **"sosyolojik bir kitaptır"** desek eksik kalır.

Eser, toplum aynasına yansıyan müspet ve menfi davranışları değerlendirir, fertleri manevi boşluklara sürükleyen tehlikelere dikkat çeker ve medeni bir toplum yapısına giden yolu gösterir. Ancak, kitap için **"dinî bir kitaptır"** desek eksik kalır.

Yazar, eserinde bir toplumu millet yapan değerlerden, tarih şuurundan, birlik ve beraberlikten, milli kimlikten, devletin

bekâsından bahseder ve okura ciddi uyarılarda bulunur. Gel gelelim ki, kitap için **“siyasi ve aktüel bir kitaptır”** desek eksik kalır.

Hız. Mevlâna'nın mesnevisinde hikaye edilir: Karanlık bir odadaki fili tarif etmeye çalışırlar. Filin bacağına dokunan biri, **‘fil bir sütuna benzer’** der. Filin burnuna dokunan bir başkası, **‘fil bir hortuma benzer’** der. Filin gövdesine dokunan bir diğeri de **‘fil bir duvara benzer’** der... Tarifler doğru ancak, eksiktir. Ârif odur ki, parçaları bir araya getirip gerçeğe ulaşsın... Elinizdeki esere de işte bu gözle bakmak, önyargısız ve bir bütün olarak konuları değerlendirmek gerek.

“Yönümü Arıyorum” eserini içinize sindireceğinize ve onu elinizden bırakmadan bir solukta okuyacağınıza eminim.

Haydi ne duruyorsunuz?

Çevirin sayfaları...

Size uzatılan dost eliyle bir an önce tanışmak istemez misiniz...

Oğuz KÖROĞLU
Editör

GİRİŞ

“Yönümü Arıyorum” eseri önce gönlümüze düştü, ardından kaleme alındı. Halkın **“yön ihtiyacı”** en önemli hareket noktamızı belirlerken; aziz milletimizin inancı, medeniyeti, tarihi, kültür birikimi, milli ve manevi değerleri, kalemimizin dayandığı yegâne kuvvet olmuştur. Şunu çok iyi biliyoruz ki, millete dayanmayan, milletin kimliğinden ve medeniyetinden beslenmeyen, fikren, hissen, vicdanen kendi öz kaynaklarından ilham almamış hiçbir eser millete faydalı olamayacağı gibi, bu görüş ve niyetten uzak bir yazarın sözlerinin de hiçbir tesiri ve bereketi yoktur. O bakımdan **“Yönümü Arıyorum”** çalışması, millet ile, o milletin değer ölçüleri ve hayat kriterleri arasında bir köprü vazifesi üstlenmektedir.

Çalışma, konusal olarak üç bölüm başlığı altında toplanmış, her bölüm kendi alt başlıklarıyla ele alınarak incelenmiştir. Fikir bütünlüğünün sağlanması için önce sebepler işlenmiş ve problemler masaya yatırılmış; ardından ilmi kaynaklar ve deliller ışığında sonuçlar vurgulanarak çözüm yolları anlatılmıştır. Yani, önce **“teşhis”** sonra **“tedavi”**.

Birinci Bölüm’de toplumun merkezinin ve çekirdeğinin insan olduğu, toplum denilen yapının, bireylerin bir araya gelmesiyle oluştuğu, toplumun medeni ve müreffeh olabilmesi için, önce bireylerin mutluluğunun sağlanması gerektiği düşüncesi işlenmiş, insanı mutluluğa götüren bilgi ve davranış yolları birer birer anlatılmıştır.

İkinci Bölüm’de İslam’ı yaşamada temel ölçülerimiz üzerinde durulmuş, dini anlamada Hz. Peygamber’in (sav) rolü vurgulanarak, Ehl-i Beyt anlayışı ön plana çıkarılmıştır. Her türlü fitne ve fesat unsurlarına karşı aslolan ölçünün istikamet ve icraat olduğu belirtilmiş, kalplerin huzuru ve ruhların gıdası kabul edilen ibadet ve güzel ahlâk olgusunun altı çizilmiştir.

Üçüncü Bölüm’de, insanın can, mal, namus emniyeti, din ve vicdan hürriyeti gibi doğuştan getirdiği haklar eksenindeki sorunlara cevaplar aranmış, devletin bekâsı için milli bütünlüğün ve bağımsızlığın şart olduğu ifade edilmiş; milletin çıkarlarını, güvenliğini ve sağlığını fertler adına sağlamanın devletin varlık sebebi ve vazifesi sayıldığı vurgulanarak Prof. Dr. Haydar Baş’ın **“Milli Ekonomi Modeli”** ve **“Sosyal Devlet-Milli Devlet”** tezleri çözüm reçeteleri olarak sunulmuştur.

“Sonuç” kısmında, okuyucuya iletmek istediğimiz ana düşünceler kısaca değerlendirilmiş, kitabı hazırlarken yararlandığımız bilgi kaynakları **“Kaynakça”** bölümünde maddeler halinde belirtilmiştir.

I.

BÖLÜM

**OLUŞLARIN
HAREKET NOKTASI
İNSAN**

İNSAN, TOPLUMUN ÇEKİRDEĞİ

İster ferdi ister toplumsal olsun, olumlu veya olumsuz her olayın temelinde, merkezinde **"insan gerçeği"** vardır. İnsanı tanımadan ve toplum içerisindeki yapısını her yönüyle tahlil etmeden insanla ilgili herhangi bir olumsuzluğu ortadan kaldırmak yada onu mutlu ve huzurlu kılan faktörlerdeki devamlılığı sağlamak mümkün değildir.

Teknolojik açıdan dünyada çok hızlı gelişmeler yaşanmasına rağmen, insanın gerçek anlamda mutluluğu bir türlü sağlanamamıştır. Yapılan her yeni buluş, icat edilen her yenilik, insanın kullanımına sunulan nesnelere konusunda olmuş ve fakat insanın tabiatı, ruh ve gönül dünyası ihmal edilmiştir. Dolayısıyla **"Herşey insan için"** olmasına rağmen; **"İnsan ne için?"**, **"İnsan kimin için?"** soruları cevapsız kalmıştır. Bunun sebebi de elbette insanı tanıma noktasındaki eksikliklerdir.

İnsan, madde ve manasıyla bir bütündür. Hangi yönü ihmal edilirse, o doğrultuda sorun ve aksamalar ortaya çıkar. İnsanın kendisi ile alakalı olarak doğan problemler, doğrudan doğruya içinde yaşadığı topluma yansır. Bu bir kanundur. İnsan, yaşadığı toplumun özelliklerini kendi ruh dünyasında barındırır. Başka bir deyişle, toplumda izlediğimiz iyi veya kötü olgular, beğendiğimiz ya da şikayetçi olduğumuz gelişmeler, aslında bireylerin davranışlarının topluma aksetmesinden ibarettir.

İnsan, davranışlarını toplum denen meydana sergileyeceği için, onun yansımalarını toplum da birlikte yaşayacak, iyi ya da kötü davranışlardan toplum da etkilenmiş olacaktır. Örneğin; öfke tabiatlı bir insan isek; ikinci şahıslarla olan ilişkilerimizde öfkemiz hâkim olacaktır ve öfkenin yol açtığı negatif enerjiden çevremiz ister istemez olumsuz etkilenecektir. Sabırlı, sevecen, güler yüzlü biri isek eğer; ikinci şahıslarla olan ilişkilerde, yapılan işlerde güzellikler yaşanacak ve oluşan pozitif enerjiden çevremiz de olumlu etkilenecektir.

O halde insan iyiyse, toplum da iyi olacak, değilse toplum da doğal olarak istenilen doğrultuda ilerlemeyecektir.

VÜCUT ARAÇ, AKIL DİREKSİYON, RUH ŞOFÖR

İnsanın düşünce ve hareketlerini etkileyen asıl unsur gönül cihe-tiyedir ki, insanda merkez nokta da bu boyuttur. Konuyu daha anlaşılır kılmak için somut bir ifade kullanırsak; **"Vücut araç, akıl direksiyon, ruh şoför hükmündedir"** diyebiliriz.

Bir işin vücuda gelmesi, öncelikle bilgi (fikir) boyutundan başlar, sonra niyetlerin merkezi olan kalp (gönül) boyutunda **"yönü"** oluşur, sonra da davranışa geçer. Buna tasavvuf literatüründe **"ilim-amel-hâl"** ilişkisi denir. Siz, **"bilgi-davranış-niyet"** ilişkisi de diyebilirsiniz. Akılda var olan bir bilginin davranışa geçirilmemesi, **"ilim-amel-hâl"** arasındaki uyumsuzluktan kaynaklanmaktadır.

Bir hadis-i şeriflerinde Âlemlere Rahmet Hazreti Muhammed (sav) işin gönül cephesini işaretle şöyle buyurmaktadır: **"İnsanda bir et parçası vardır; o düzelirse bütün vücut düzelir, o bozuk olduğunda bütün vücut ifsat olur. İyi bilin ki, o et parçası kalptir".¹** Bir başka Hadis-i Şeriflerinde Resulullah Efendimiz (sav), **"Ameller niyetlere göredir"²** buyurarak, oluşların asıl hareket noktasının gönül boyutu olduğuna dikkat çekmişlerdir.

¹ Buhârî, İmân, 39; Müslim, Musâkât, 107.

² Kütübü Sitte, Hadis No: 5715; Buhârî, Bed'ü'l-Vahy 1, Itk 6, Menâkıbu'l-Ensâr 45, Nikâh 5, Eymân 23, Hiyel 1; Müslim, İmâret 155, (1907); Ebu Dâvud, Talâk 11, (2201); Tirmizi, Fedâilu'l-Cihâd 16, (1647); Nesâî, Tahâret 60, (1, 59, 60).

“İlim-amel-hâl” ilişkisi arasındaki uyum sağlanmadan, toplumun çekirdeği olan insan meselesinin anlaşılması ve de çözüme kavuşturulması mümkün değildir.

BİLGİ VE DAVRANIŞ BİR BÜTÜNDÜR

İnsan denilen varlıkla alakalı bir problemle karşılaştığı zaman, problemin kökeninde hemen **"bilgisizlik"** olduğu söylenir. Bilgisizliğin ortadan kaldırılmasıyla tüm problemlerin üstesinden gelineceğine inanılır. Peki sizce de sorun sadece bilgisizlik mi?

Eğer toplumsal problemler giderek artıyor ve çözüm adına ciddi mesafeler alınamıyorsa; meseleyi nereye kadar sadece bilgisizlikle izah edebilirsiniz?

Etrafımıza şöyle bir ibret nazarıyla baktığımız zaman insanların küçümsenmeyecek bir bilgi birikimine sahip olduklarını görürüz. Bırakın bilgi yoksunluğunu, çoğu insanın bilgi seviyesinin oldukça ileri boyutlarda olduğunu fark edersiniz. Lakin, bilgi noktasında doyuma ulaşılmasına rağmen cemiyette mevcut hastalıkların önüne geçilememekte ve insan, toplum yararına kazanılamamaktadır. Bu da gösteriyor ki, esasen en önemli eksiklik, problemin tespitinin yanlışlığından kaynaklanıyor. İnsanlar çok şeyi biliyor ama, acaba bilmesi gerekeni biliyor mu?

Herhangi bir suça karışan ya da olumsuz davranış sergileyen insan, o davranışın yanlış veya doğru olduğunu vicdanen bilmektedir aslında. Bir çocuğun bile, ortaya koymuş olduğu davranışların ne kadar bilincinde olduğunun artık hepimiz farkındayız.

Tespitimizi birkaç örnekle açıklamaya çalışalım:

Bir katil, işlediği suçun mahiyetini bilmekten aciz midir? Bir hırsız, çalmanın yanlış olduğu bilgisine sahip değil midir? Keza; çalan-

lar çırpanlar, sövenler, vuranlar ve daha niceleri yaptıklarını bilmediklerinden mi, yoksa bilgiyi doğru yönde kullanamadıklarından mı yanlış yapmaktadırlar..? Elbette ki, sorun bilmemek değil, bilgiyi hayata geçirememektir.

Sigaranın sağlığa zararlarının her yönüyle ispat edilmesine rağmen, binlerce insan sigara tiryakiliğine bağlı hastalıklar sebebiyle yaşamını yitirmektedir. Sigara paketinin üzerinde yazılı **“sigara öldürür”** ifadesini bilmeyenimiz yoktur; lakin, sigarasını büyük bir zevkle nefesleyen sağlık personeline ve hekimlere dahi rastladıkça, **“bilgi ve davranışın bir bütün olması gerektiği”** yönündeki tezimiz daha bir önem kazanmaktadır. Asıl sorun, bilgisizlikten değil; bilgiyi doğru yönde kullanamamaktan kaynaklanıyor.

Biliyoruz, ancak yaşantımıza yansıtamıyoruz. Burada bir başka bilgi eksikliği yok mu?

DÜNYAYI İMAR EDEN DE İNSAN, YIKAN DA

Mâdem ki, içinde bulunduğumuz bu toplumun bir ferdi olarak yaşıyoruz, o zaman toplumsal güzelliklere erişmenin yollarını da birlikte aramamız gerekir.

Büyükler, **“Herkes kapısının önünü temizlerse sokaklar temiz kalır”** demekle, medenî ilişkilerin oluşmasında kişisel davranışların ne kadar önemli olduğunu vurgularlar. Hz. Mevlânâ, **“Dertler paylaşıldıkça azalır, sevgi paylaşıldıkça çoğalır”** buyuruyor. **“Karanlıktan şikayet etmektense bir mum yak”** düşüncesiyle, üyesi olduğumuz topluma bir nebze katkıda bulunmak bize ne kaybettirir!

Ne var ki, insanın tembelliği daha ağır bastığından mıdır, kendisi katkı sağlamadan güzelliklere erişmek ister. Ama bu beklenti, beyhude bir bekleyiştir...

Toplumun hâlini **“dokuma halısına”** benzetebilirsiniz: Desenli bir halı, değişik renklerin uyumu içerisinde titizlikle dokunurken, planlanan renk ve desenlerin dışına çıkıldığında istenilen model ve ahenk oluşmayacak, yanlış renk ve desen, halının defolu olmasına yol açacaktır. Toplum dokusu da bunun gibidir. Bireysel hata ve yanlışlıklar ne kadar çoğalırsa, toplum aynasındaki yansımaları da o kadar çirkin olacaktır.

O nedenle, küçükten büyüğe, mikrodan makroya, bireysel davranışların önemi asla hafife alınmamalıdır.

Dünyayı imar eden de insandır, yıkıp mahveden de...

Eşya, insanın elinde şekillendiğine göre, önce maddeye şekil veren insanı şekillendirmek şarttır. Bir bıçak düşünün; aynı malzeme katilin elinde can alan, doktorun elinde can kurtarandır. Demek ki; bıçağı değerli ya da değersiz kılan, o malzemeyi kullanan bizatihi insanın kendisidir.

O hâlde dünyayı yaşanabilir kılmak için yapılacak iş bellidir: Fertten topluma yeniden bir ihya, yeniden bir diriliş lazımdır.

ÜÇ AŞAMADA OLUMSUZLUKTAN KURTULMAK

Rahmetli babaannem Cemile Hanım anlatırdı; "Evladım, hikaye edilir ki: Adamın biri oğluna arada bir; **"Oğlum sen adam olamazsın..."** dermiş. Bu söz çocuğun içine işlemiş, kendi kendine söz vermiş. Çalışmış çabalamış ilim tahsil etmiş ve hatta bir beldeye amir olmuş, vali olmuş...

Bir gün emrindeki görevlilerden birilerini babasına gönderip, onu makamına getirtmiş. Makamında gurur içerisinde oturarak babasına yıllar önce söylediği sözü hatırlatmış; **"Eee babacığım, bana yıllarca 'sen adam olamazsın' dedin durdun. Ama ben, gördüğün gibi vali oldum!"** demiş. Baba, oğulcuğuna dönerek; **"Âh oğlum, ben sana 'vali olamazsın' demedim ki, ben sana 'adam olamazsın' dedim. Vali olmuşsun ama, yine adam olamamışsın. Eğer adam olsaydın, beni kendi ayağına getirmezdin; sen kendin babana gelir, hürmet gösterirdin."** demiş...

Gerçekten de, amirinden memuruna, valisinden doktoruna, hâkiminden milletvekiline belli makam ve mevkilere erişmiş, esasen işi topluma hizmet olan çoğu kişinin bu kıssadan alacağı çok şeyin olduğu kanısındayım. Evet, çok şey... Onlarla sosyal hayatta hep karşılaşırız, genelde hoş olmayan düşüncelerle yanlarından ayrılırız ve o mevkilere veya kişilere işimizin düşmemesi için dua ederiz. Lakin, sorun sadece orasıyla kalmıyor; sorun insanın olduğu her

yerde mevcut... Ve, sorunun çözümü için öncelikle bazı aşamaların kat edilmesi gerekmektedir. İcmal Dergisi'nin yazarlarından rahmetli Celal Mısır Hocaefendi, sohbetlerinde şöyle derdi: **"Yaşanan bir olumsuzluğun düzeltilmesi için insan eğitiminde üç aşamalı bir çalışmaya gerek vardır. Birinci aşama: 'olumsuzluğu tanımak', ikinci aşama: 'olumsuzluğu kınamak', üçüncü aşama ise: 'olumsuzluğu terk etmektir.'"**

Âlemlere Rahmet Hazreti Muhammed (sav), çok çetin geçen bir harp dönüşünde şehrin girişinde ashabını toplayarak onlara nasihatte bulunur; **"Ey ashabım dikkat ediniz, küçük cihattan büyük cihada dönüyorsunuz, bu cihat nefislerinizle olan mücadelenizdir".³**

İnsanoğlunu belirli kademelere yükselten tahsilin niteliği, nefis terbiyesi ile birlikte ele alınmadıkça istenilen toplumsal güzelliklere sahip olmak uzak bir ihtimaldir.

³ Kenzu'l-Ummal, IV, 430, Hadis No: 11260.

SÖZ OLA KESE SAVAŞI, SÖZ OLA BİTİRE BAŞI

Büyüklerimiz, **“Bir söz ağızdan çıkıncaya kadar sen ona hâkimsin, söz ağızdan çıkınca da o sana hâkimdir”** derken, ne kadar da haklılar. Evet, bir söz ağızdan çıkmadan önce mutlaka enine boyuna düşünölmeli, kırk ölçüp bir biçmeli... **“Söz uçar...”** sanmayın, bir sözle nice savaşlar çıkmış, bir sözle nice yuvalar yıkılmış, bir sözle nice kanlar dökölmüştür. Bunun yanı sıra bir sözle nice canlar kurtulmuş, nice hayırlı işler gerçekleşmiş, bir sözle insanların kalbinde imanlar kemale ermiştir. Yunus Emre mısralarıyla şöyle seslenir:

“Sözö bilen kişinin,
Yüzünü ak ede bir söz.
Sözö pişirip diyenin,
İşini sağ ede bir söz.

Söz ola kese savaşı,
Söz ola bitire başı,
Söz ola ağulu aşı,
Yağ ile bal ede bir söz.

Kişi bile söz demini,
Demeye sözün kemini,
Bu cihan cehennemini,
Sekiz cennet ede bir söz”.

Söz, yerinde ve zamanında kullandığı takdirde değer bulmaktadır: **“Söz gümüş ise sükût altındır”** atasözü boşuna söylenmemiştir. Bir hadis-i şerifinde Âlemlere Rahmet Hazreti Muhammed (sav) şöyle buyurur; **“Allah'a ve ahiret gününe inanan kimse, ya hayır konuşsun ya da sussun”** ⁴

Hz. İmam Ali (kv): **“Senden soruluncaya kadar susmak, susturuluncaya kadar söylemekten hayırlıdır”** buyurmuştur.

Müslüman, elinden ve dilinden kimsenin zarar görmediği emin insandır. O nedenle, konuşulması gereken koşullarda susmamalı, susulması gereken durumlarda da konuşmamalıyız. Lokman Hekime, **“Seni bu gördüğümüz makama ne ulaştırdı?”** diye sorarlar; cevabı şu şekildedir: **“Doğru söz, emaneti yerine teslim etmek, bana faydası olmayan sözü bırakmak”**.

⁴ Tirmizi, Kıyamet 51, (2502).

ELİNE, DİLİNE, BELİNE HÂKİM OL!

Türk-İslam medeniyetinin en önemli yapı taşlarından biri de âhilik geleneğidir. Anadolu'nun kültür birliğine ulaşmasında etkili olmuş kurumların başında âhi teşkilatları gelmektedir. Bir meslek örgütü olarak hafızalarımızda yer etmiş olan âhilik, aynı zamanda bir manevi terbiye ocağıdır da. Bu terbiye ocaklarının hâmisi, büyük Hak dostu Âhi Evren Dede'dir. Hoca Ahmet Yesevî'nin talebelerinden aldığı ilk tasavvufî eğitim ile yetişen ve olgunlaşan Ahi Evren Dede; Fütüvvetnâme'lerden yararlanarak Âhi dervişlerine yol göstermiştir.

Âhilik, terim olarak; birbirini seven, birbirine saygı duyan, fakiri gözeten, yoksulu barındıran, işi kutsal, çalışmayı ibadet sayan, İslâm inanç ve ahlâk kurallarına sıkı sıkıya bağlı medenî bir insan olma vasfını taşır. Âhi; helâlinden kazanan, yerine göre ve yeterince harcayan, ölçü ehli olan, yararlı şeyler üreten ve yardım eden insandır. Kalbi Allah ve Resûlü'ne; kapısı yetmiş iki millete açık olan, güzel ahlâkı temel sermaye edinip gönül yolundan yürüyen kişidir. Âhi; vicdanını kendi üzerine gözcü koyan insandır.

Âhilik teşkilatına yeni katılanlara şu öğütler verilir:

İşinde ve hayatında dedikodudan kaçın. Ahdinde, sözünde ve sevginde vefalı ol. Gözünü, gönlünü ve kalbini tok tut. Şefkatli, merhametli, adaletli, faziletli, iffetli ve dürüst davran.

İkram etmeyi öğren. Küçüklere sevgi, büyüklere hürmet göster.

Mütevazi ol, gurur ve kibirden kaçın. Ayıp ve kusurları ört. Hataları yüze vurma, affedici ol.

Dost ve ihvanlara tatlı söyle. Gelmeyene git, akrabayı ziyaret et. İyilik yap, yapılan yardımı başa kakma. Hakka, hukuka, ölçüye riayet et. İyi komşulukta bulun, komşunun cahilliğine sabret. Yaradan'dan dolayı yaratılanları hoşgör. Hata ve kusurları daima kendi nefsinde ara. İyilerle dost ol, kötülerden uzak dur. Fakirleri doyur, onlarla otur. Zenginlere, zenginliğinden dolayı itibardan kaçın. Allah için sev, Allah için buğzet. Hak için hakkı söyle ve hakkı söylemekten korkma. Emrin altındakileri ve hizmetindekileri koru ve gözet.

İçin, dışın, özün, sözün bir olsun. Belâ ve kötülüklere tahammül göster.

Müslümanlara lütufkâr davran. Düşmana, düşmanın silahıyla karşılık ver. İnanç ve ibadetlerinde samimi ol. Fani dünyaya ait şeylerle övünme, böbürlenme. Âlimlerle dost ol. Her hâlükârda yalnız Allah'a güven. Örf, âdet ve törelere riayet et. Sır tut, sırları açığa vurma. Aza kanaat et, çoğa şükret.

Bir âhiye verilecek eğitimin temeli "**Edeb**" anlayışına dayanır. Öyle ki, "**EDEB**" kelimesinde dahi "**E**" harfi: Eline dikkat et, yani; kötülük ve zorbalık yapma, cömert ol demektir. "**D**" harfi: Diline

dikkat et, yani; dedikodu, yalan, gıybet ve iftiradan sakın, doğru ve hikmetli konuş demektir. İkinci **"E"** harfi: Eteğine dikkat et, yani; iffetini koru demektir. **"B"** harfi ise: Beline dikkat et, yani; kimsenin namusuna göz dikme, mesajlarını vermektedir.

MUTLULUK VEREN BİLGİ

Mutluluk veren bilgi, kutlu bilgi. Orijinal adıyla **“Kutadgu Bilig”**. Yaklaşık bin yıllık bir kitap olmasına rağmen çağımıza ışık tutup yön verebilecek mahiyette bir nasihatnâme niteliği taşıyor. İslamî devir Türk Edebiyatının önemli şahsiyetlerinden Yusuf Has Hacıp tarafından 1069-1070 tarihinde kaleme alınmış **“Kutadgu Bilig”** adlı eserden bahsediyorum. İçinde yaşadığı topluma ahlâkî açıdan yön vermek isteyen Yusuf Has Hacıp, her yaştan, her meslekten, her mevkii ve sınıftan insana seslenir. Eser, kaleme alındığı dönemden itibaren ideal bir devlet ve toplum bilincini bariz şekilde ortaya koyarak Türk kültür ve medeniyetine ayna olur. Yusuf Has Hacıp, yapıtında, Türk Milleti'nin tarihten gelen milli örf ve geleneklerine, tecrübeli yiğitlerin ve büyüklerin sözlerine yer vermiş, İslamiyet'in değer yargılarını gözeterek dünya ve ahiret mutluluğuna ulaşılacağı fikrini işlemiştir. 6645 beyitten meydana gelen Kutadgu Bilig'ten seçme bazı öğütleri dilerseniz birlikte okuyalım ve üzerinde uzun uzun tefekkür edelim:

- Bilgin kişinin sözü bilgisiz için göz olur.
- Gönlünü ve dilini doğru tut!
- Soylu insan ölse de soyu kalır.
- Gönül kimi severse, göz daima onu görür.
- İyi, yokuş tırmanmak gibidir, güçtür. Kötü, iniş gibidir, kolayca elde edilir.
- İnsan gönlü incedir, o bir sırcaya benzer, kaba söz söyleme, kırılır.
- Bilerek söylenen söz bilgi sayılır, bilgisizin sözü kendi başını yer.

- Çok dinle fakat az konuş. Sözü akıl ile söyle ve bilgi ile süsle.
- İnsanların seçkini insanlığa faydalı olan insandır.
- Halk nazarında muteber kimse, merhametli olan insandır.
- Huzur istersen zahmet ile birlikte gelir. Sevinç istersen kaygı ile birlikte bulunur.
- Bu dünya renkli bir gölge gibidir, onun peşine düşersen kaçır; sen kaçarsan o seni kovalar.
- Hangi işe girersen, önce sonunu düşün; sonu düşünülmeyen işler, insana zarar getirir.
- Kimin sana biraz emeği geçerse, sen ona karşılık daha fazlasını yapmalısın.
- Yalnız kendi menfaatini gözeten dosta gönül bağlama. Fayda görmezse, sana düşman olur, ondan vazgeç.
- Elini uzatarak gökteki yıldızları tutsan ve başın göğe değse bile, sonunda sen yine yerdesin.
- Memlekete kılıç ile hâkim olunur, kalem ile hükmedilir. Kendi memleketinde kendi fermanını yürütemeyen kişi, kavmin iradesini temsil edip büyüğü olamaz.
- Hükümdar için en mühim iş, kuldan fakir adını kaldırmaktır.
- Halkın mutluluk sahibi olması, öncelikle karnının doymasına bağlıdır.
- Bir bey, beyliğinin uzun sürmesini isterse adaleti eşit tatbik etmeli ve halkı gözetmelidir.
- Cihana hâkim olabilmek için bin türlü fazilet gerekir, ancak o zaman cihan elde edilir.

EĞİTİM DEYİP GEÇMEYELİM

İnsan davranışlarındaki olumlu ya da olumsuz yönlerin kaynağı sürekli tartışma konusu olmuş, **“Davranış, doğuştan mı, yoksa sonradan mı kazanılmıştır?”** sorusu net olarak anlaşılammıştır. **“Can çıkar huy çıkmaz”** sözünü rehber edinenler, huyların doğuştan geldiğini savunsa da, insan huylarının belli bir eğitim neticesinde değişebileceğini dile getirenler de vardır. Şayet, kişinin davranışlarının doğuştan olduğu tezine inanırsak, eğitim diye bir kavramdan ve kurumlardan bahsedemeyiz ki...

Doğuştan gelen bazı genetik hastalıkların ve fitrî özelliklerin kökten değişmesi belki mümkün değildir ama insanoğlunun gerek bilgisine, gerek huy ve davranışlarına doğru bir eğitimle yön verilebilir. Bu konuda sorunun çözümü için, insanın toplumsal geçmişine, müspet veya menfi davranışlarının temeline inmek ve de bunların nasıl kazandığına bakmak gerekmektedir.

Rahmetli anneannem Saliha Hanım anlatırdı; **“Evladım; hikâye edilir ki: Adamın biri eşkıyalıkta nam salmış, bir âlem onun elinden bizar olmuş, neticede suçları bayağı çoğalmış ve bir gün yakalanarak idamına karar verilmiş. Tabii, darağacı kurulur ve eşkıyaya son arzusu sorulur, adam da ‘Bana annemi getirin ona bir çift sözüm olacak’ demiş. Eşkıyanın annesi getirilmiş, adam annesine yaklaşmasını ve dilini uzatmasını söylemiş. Kadıncağız da, olacıklardan habersizce dilini uzatmış. Tam o esnada eşkıya, birden uzanarak**

annesinin dilini ısırarak kopartmış. Sonra da, 'Benim bu hâle gelmemin sebebi annemdir' demiş ve şöyle açıklamış, 'Ben küçücük bir çocukken komşumuzun kümesinden bir yumurta çalmıştım. Eve getirdiğimde annem bana yaptığım işin mahiyetini anlatmadı, aksine beni teşvik etti. İlk yumurtadan sonra diğer yumurtalar, sonra tavuklar sonra başka başka şeyler derken, ben; çalan çırpın, alan, vuran bir adam oldum çıktım. Neticede de darağacını boyladım. İşte onun için annemin dilini kopardım' demiş..."

Bu hadiseden sonra kendimizi bir değerlendirelim, nefis muhasebesi yapalım... Çocuklarımız mama yesin diye ilk yalanı, ilk cimriliği, ilk korkaklığı, ilk kendine güvensizliği onlara biz aşılamadık mı..? **"Bak, yemeğini yemezsen seni öcülere veririm", "Yaramazlık yapma, yoksa seni hoş hoş ham yapar", "Yapma, kırarsın...", "Oynama, dökersin...", "Akıllı durmayanı cadılar götürecektir"** vs. diyerek, onu hayattaki yanlışlıkların ilkleriyle biz kendimiz tanıştırdık da haberimiz bile olmadı... Bakınız, doğuştan zannedilen davranışların, insana daha küçük yaşlarda en yakınları tarafından bilinçsizce nasıl aşılandığını görüyor musunuz!

"Ağaç yaşken eğilir". Bilmezler, anlamazlar, diye çocuğun yanında umursamadan yapılan hatalar ileride onların hayatını şekillendiren kalıplaşmış birer huy ve davranış haline gelebilir.

İnsan eğitimi zor iştir vesselam; gafleti, cehaleti, ihmali asla kabul etmez...

KULAĞINIZA KÜPE OLSUN

Uzun tecrübelere dayanılarak söylenmiş ve halka mal olmuş öğüt verici nitelikteki sözlere atasözü diyoruz. Atasözleri, cemiyet için adeta bir okul mahiyetindedir; kısadır, az kelime ile çok şeyi anlatır, kim tarafından söylendiği bilinmez ama yaşanmış ve ibret alınmış sözlerdir. Hemen herkesin dağarcığında birkaçı bulunur. **“Bizim orada derler ki...”** veya **“Rahmetli babam derdi ki...”** yahut da **“Atalarımız demiş ki...”** diye söze başlar ve muhatabımıza vermek istediğimiz mesajı eskilerin bir sözü ile süsleyerek anlatırız.

Atasözleri, anlamlı kelimelerin yan yana ustaca dizilişi olarak algılanmamalıdır. Atasözleri, az sözle çok şeyi anlatma sanatı da değildir sadece... Atasözleri, geçmişten günümüze ulaşmış bir kültür mirası, yarınlara uzanan bir köprü mesabesindedir. Bir medeniyettir, milletin medeniyetidir, milletin maneviyat kaynaklarıdır. Kuşak çatışması, bu toplumun kültürüne yapılan en büyük ihanettir. **“O eskidendi...”**, **“Onlar ne bilir...”** gibi tavırlarla büyüklerimiz incitilmemeli, atalarımızın sözleri bir hazine gibi kabul edilmelidir.

Söz, atasözünden açılmışken; kulaklara küpe kabilinden birkaç altın atasözünü burada zikretmeden geçemeyeceğim:

- Büyük lokma ye, büyük söyleme.
- Adam olana bir söz yeter.
- Lafla peynir gemisi yürümez.

- Tatlı dil, yılanı deliğinden çıkarır.
- Derdini söyleyemeyen, derman bulamaz.
- Bilmemek ayıp değil, öğrenmemek ayıptır.
- Abanın kadri, yağmurda bilinir.
- Açık yerde tepecik kendini dağ sanır.
- Davulun sesi uzaktan hoş gelir.
- Demir tavında dövülür.
- El yarası geçer, dil yarası geçmez.
- Esirgenen göze çöp batar.
- Hatasız kul olmaz.
- Kendi düşen ağlamaz.
- Nikâhta keramet vardır.
- Pis boğaz ile boş boğaz, beladan kurtulmaz.
- Su uyur, düşman uyumaz.
- Zora dağlar dayanmaz.

II. BÖLÜM

**İSLAMI YAŞAMADA
TEMEL ÖLÇÜLERİMİZ**

HZ. MUHAMMED'SİZ (SAV) DİN OLMAZ

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de, "... **Sizin için dininizi kemâle erdirdim. Üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslamiyeti seçip kabul ettim...**" ⁵ buyurmuş ve son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa'yı (sav) en güzel örnek olarak bütün insanlığa takdim etmiştir; **"Sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü arzu edenler ve Allah'ı çok zikredenler için Allah Resûlünde en güzel örnekler vardır"** ⁶

Prof. Dr. Haydar Baş bey, **"Makalat"** adlı eserinde Peygamber Efendimiz'den sav) şöylece bahsetmektedir:

"Her Peygamber ve velinin arzulayıp yükselmek istediği en üstün makamlara ve hatta Cemalullah'ı müşahedeye, mükâlemeye yükselen tek nebî, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav)'dir. Bu yönü ile O, Halilullah'tır, Habibullah'tır, Kelimullah'tır.

Cenab-ı Hakk'ın ruh olarak yarattığı ilk insan olmasına rağmen, maddesiyle bu âleme en son peygamber olarak teşrif etmiştir. Bir kudsi hadiste, **"Sen olmasaydın, sen olmasaydın Habibim âlemleri yaratmazdım"** buyrulmuştur. Bu yüzden, Peygamberimiz, sebab-i hilkattır. Bu münasebetten olacak ki O'na, Fahr-i Âlem de deniyor.

⁵ Maide Süresi, 3. Ayet.

⁶ Ahzab Süresi, 21. Ayet.

Sebeb-i âlem olan Peygamberimiz, aynı zamanda Rahmet'en-lil Âlemindir. Nitekim, **"Muhammed'im, Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik"** ⁷ buyurulmuştur.

Sadece asi ve mücrimlerin şeffii olmayıp velî ve nebîlerin de şeffidir. Şöyle ki: Rûz-i Mahşerde peygamberler, Peygamberimizin haklarında şefaathetmelerini niyazdan sonra Cenab-ı Vacib'ül-Vücut'un emir ve müsaadesiyle şefaathet edebileceklerdir. Bu yönü ile O'na 'Şeffi-i Rûz-ı Ceza' denir. Bunun için O, hem dünya ve hem de ukba için hidayet ve feyiz kaynağı olmuştur...

Mübarek vücutları Hakk'ın nispet kokularını taşırdı. Bazılarının zan ve iddia ettikleri gibi O, sadece bir beşer değildir. O, bir beşerdir ama, Tecelligâh-ı Hak olan bir beşer... Kulluk makamında ekmele bir kul...

Hatem'ül Enbiya olan Peygamberimizin, Hakk'ı gösteren ayna olmasıyla da adı, Mirat'ül-Hak olmuştur. Kur'an-ı Kerim'de, **"Biz, seni (ümmetine) şahid, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik"** ⁸ ve **"Allah ve O'nun Peygamberine itaat edin..."** ⁹ buyuruluyor.

O, bir âlemdir; o âlemden de Hak görülür, Hakk'a gidilir.

Peygamberimiz aynı zamanda '**Canlı Kur'andır**'. Yani, mücerret hakikatler Peygamberimizde müşahhas hâle gelmiştir. Nitekim bu manaya işaretle Cenab-ı Hak, **"O, hevasından konuşmaz,**

⁷ Enbiya Süresi, 107. Ayet.

⁸ Fetih Süresi, 8. Ayet.

⁹ Enfal Süresi, 46. Ayet.

O’(na inen Kur’an veya O’nun söylediği sözler), kendisine vahyedilen vahiyden başka bir şey değildir” ¹⁰ buyurmaktadır. Onun için, O’nun sözleri hükümdür, inkârı mutlak küfürdür. Ve O, kemali ile, insan-ı kâmilidir. Mutlak insan-ı kâmilden murad da, Hz. Fahr-i Âlem Efendimiz’dir. Varlıktan soyunup yoklukta Hak ile olmak, yok olma nispetine göre O’nu temsil eder, yani kemâl nispetine göre...

Zübde-i Âlem olan Fahr-i Âlem Efendimiz’in kemâli, mukayese edilemeyeceğine göre kainat O’nun döneminde ekmel dönemini yaşamıştır. Bunun için de O’nun devrine, **‘Asr-ı Saadet’** veya **‘Nur Asrı’** yahut **‘Asr-ı Hidayet’** denir. Bu devirde yaşayan Ashab-ı Kiramın örnek hayatı da hiçbir devirde yaşanmamış ve Ashab gibi ekmel bir nesli tarih kaydedememiştir.

O Kâmil’e veraset ne nispette fazla olursa, o devir, o asır, Asr-ı Saadet’in devamı veya parçası olur...” ¹¹

“Âyinedir bu âlem, her şey Hak ile kâim Mîrat-ı Muhammed’den Allah görünür daim”

Peygamberimizin (sav), Kur’an-ı Kerim’in kendisine vahyedildiği gibi ferdî, ailevî ve ictimai uygulamaları olmasaydı, Kur’an-ı Kerim’i anlamak da yaşamak da asla mümkün olmazdı. Dolayısıyla, Peygambersiz din olmaz.

¹⁰ Necm Süresi, 3-4. Ayetler.

¹¹ Prof. Dr. Haydar Baş, Makalat, s. 76-78.

DİNÎ KONULARDA; "BENCE" NE DEMEK?

Çarşıda, pazarda, sokakta, dolmuşta, otobüste, düğünde, cenazede... hemen her yerde, uluorta, dinî mevzulardan bahsedildiğine şahit oluyoruz. Şöyle bir kulak misafiri olduğunuzda da herkesin kendince bir şeyler ürettiğini ve fetvalar verdiğini görüyorsunuz. Tabiri caizse, ağzı olan konuşuyor...

Medyatik hacılar-hocalar, diyalog saçmalıkları, misyonerlik faaliyetleri, içerden ve dışardan propagandalar derken insanımız ölçüyü kaçırdı; olacağı buydu..!

Ölçü yitirilince de her önüne gelen, ciddi meselelerde kafasına göre yorum yapmaya ve kendince ahkâm kesmeye başladı. Sohbe-te başlarken, görüşler belirtirken, en moda söz olan "**bence**" ifadesi ağızlarda sakız oldu. İşin ehli değilken, yol bilmez iz bilmezken, etrafımıza yol tarif etmeye kalkışmak ne haddimize..! Kafamıza yatmayan bir mevzu olduğunda da bahanemiz hazırdir hani..! Neymiş efendim, "**dinimiz mantık diniymiş!**".

Efendim, "**dinimiz mantık dinidir**" ifadesi çok yanlış bir kullarımdır. Son ve ekmel din olan İslamiyet, vahiy kaynaklıdır ve akıl-mantık çerçevesinde değil, kalbî boyutta kemaliyle iman etmeyi emreder. "**Bence**" diye başlayıp, kendi kişisel mantık ve görüşleri doğrultusunda din yorumu yapmaya kalkışanları, bakınız ne gibi tehlikeli akıbetler beklemektedir; Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurur:

“Kim, Kur’an hakkında kendi reyyle konuşursa, cehennemdeki yerine hazırlansın.”¹²

Dinimiz İslam hakkında kıyas ve mütalâa, fukahanın (*dinde fetva yetkisi olan fıkıh âlimlerinin*) vazifesi olduğu için, sade vatandaşın, ahiretteki hesap korkusu ile biraz daha dikkatli davranması gerekir.

İbni Abbas rivayet ediyor: **“İlk kıyas yapan, iblistir. Lakin kıyasında hata etmiştir. Kim kendi reyî ile dinî bir şeye kıyas ederse; Allah iblisi ona dost kılar”¹³**

Yüce dinimiz İslam’da haram ve helal sınırları bellidir. İbadetlerin nasıl yapılacağı en ince ayrıntısına kadar bildirilmiş, kulluk yolunda karşılaşılan sorunlarla ilgili mevzular Kur’an, Sünnet, İcma ve Kıyas ışığında çözüme kavuşturulmuştur. İman ehline düşen, Hz. Peygamberi (sav) kendine örnek alarak dinî ibadet ve vecibelerini yerine getirmek ve Hakk’ın rızasını kazanmaya çalışmaktır.

¹² Tirmizi.

¹³ Tıbyan tefsirinden.

DİNLERARASI DİYOLOGUN YOL AÇTIĞI TAHRİBAT

Dinlerarası diyalogun hemen her yönü artık toplumda tartışılmaktadır. Dinlerarası diyalogun **"şartlara uydurulmuş misyonerlik"** olduğu milletimiz tarafından anlaşılmaya, çoğu gazete ve dergide, televizyon programlarında ortaya konulmaya başlanmıştır.

Bu konudaki mücadelenin fikir babası olan Prof. Dr. Haydar Baş bey bizleri engin ferasetiyle önceden uyarıyordu; O'na millet olarak minnettarız.

Diyalog uğruna, İslam itikadına sinsi tohumlar ekip kimyasını bozmaya çalıştılar yıllarca. Olayı dışardan seyredenler, **"Din, Allah'ın koruması altındadır"** deyip seyirci kalırken, Sn. Prof. Dr. Haydar Baş bey daha tehlikenin başlangıcında ciddi ikazlarda bulunmuştu.

"Ne olacak bu milletin hâli?", diye sorulduğunda Sn. Baş, **"Dinlerarası diyalogun asıl maksadı; millî bütünlüğü sarsmaktır, millî bütünlüğü ortadan kaldırmaktır. Diyalog çalışmaları her ne kadar dinî görülse de esas nedeni millî bütünlüğümüzü, Türk kimliğini tahrip etmektir. Dinlerarası diyalog ülkemizde dinî ve millî bütünlüğümüze öyle zararlar verecek ki, bunu hayal bile edemezsiniz. Tahribat üç aşamalı olacaktır. Önce, kalplerdeki ehl-i kitaba olan sevgisizlik kırılacak, sonra muhiplik (sevgi, muhabbet) dönemi başlayacak, daha sonra da Hıristiyanlaştırma dönemi baş-**

layacaktır. O zaman tahribatın en hızla yayıldığı dönem olacaktır" cevabını vermişti.

Tahribatın başlangıcı yıllar önce hahamlı, papazlı iftar yemekleri ile başladı. Adını bile duymadığımız hıristiyan ve yahudi din adamlarını milletimizin gündemine soktular. Şahsen ben bile, Bartholomeos adında bir papazın varlığını, Fetullah Gülen'in fahri başkanı olduğu bir vakfın düzenlediği ödül töreninde, Fetullah Gülen ile birlikte görerek öğrendim. Hem de bir papaza "**hazret**" (!) denildiğini ilk olarak o zevatın ağzından duydum..!

İnsanların düşünce ufuklarına zehirli tohumlar böylece ekildi. Gayr-i müslim akaidine tepkiler kırıldı, sevgi tohumları ekildi. Toplumun "**koruma refleksi**" böylece tahrip edilmeye başlandı. Düzenlenen Abant toplantılarıyla insanların gönülleri bulandırıldı, "**İbrahimî din**" propagandalarıyla zihinler karıştırıldı. "**lımlı İslam**" dediler, "**Ehl-i kitapla ittifak**" dediler, yüreklerdeki Tevhid inancını boğmaya çalıştılar. "**Akıl-vahiy**" polemiği yaratarak gaybe iman akidesini sarstılar ve böylece bâtil düşünceleri kitlelere aşıladılar. Sonra da yapılan bu tahribatların adına "**hizmet**" (!) dediler... Nice saf, temiz gönülleri ifsat ettiler, nice imkânları heba ettiler. Birileri hâlâ daha "**dinlerarası diyalog**" faaliyetlerinden iyi niyetle bahsediyorsa, bunun arkasında farklı niyetler olduğunu düşünmek gerekmez mi?

DİNLERARASI DİYALOG VATİKAN PROJESİDİR

Dinlerarası diyalog, Papalığın II. Vatikan Konsili'nin 4. Oturumunda kabul edilen, "**Nastra Aetate**" diye bilinen konsil metninde aktarılan ve 28 Ekim 1965'te Papa VI. Paul'un onayıyla ilan edilen, "**Papalığın 3. bin yıl hedefi**" olarak açıkladığı dünyayı Hıristiyanlaştırma ve İslam'ı yok etme projesinin bir yöntemidir. Vatikan'ın kendi ifadesiyle "**Dinlerarası diyalog, misyonerliğin çağa uyarlanmış şeklidir**".

İşte Vatikan'ın kendi ağzından dinlerarası diyalog:

"Dinlerarası diyalog, kilisenin bütün insanları kiliseye döndürme amaçlı misyonunun bir parçasıdır... Bu misyon aslında Mesih'i ve İncil'i bilmeyenlere ve diğer dinlere mensup olanlara yöneliktir." ¹⁴

"Dinlerarası diyalogdan söz ettiğimizde açıktır ki bu faaliyeti, kilise şartları çerçevesinde misyoner ve İncil'i öğreten bir cemaat olarak yapıyoruz. Kilise'nin bütün faaliyetleri, üzerinde taşıdığı şeyleri yani Mesih'in sevgisini ve Mesih'in sözlerini nakletmeye yöneliktir. Bu sebeple diyalog,

¹⁴ Redemptoris Mission (Papa 2. Jean Paul'un 1991 yılında ilan ettiği "kurtarıcı misyon" adlı genelgesi).

kilisenin İncil'i yayma amaçlı misyonunun çerçevesi içinde yer alır." ¹⁵

"Papa 6. Paul'un vizyonu gerçekleşmektedir. Çünkü dinlerarası diyalog, kilise misyonunun normal bir parçası olarak görülmektedir." ¹⁶

"Birinci bin yılda Avrupa Hıristiyanlaştırıldı. İkinci bin yılda Afrika ve Amerika Hıristiyanlaştırıldı. Üçüncü bin yılda Asya'yı Hıristiyanlaştıralım." ¹⁷

"Hıristiyanlar İsa'nın Mesih olduğuna ve insanın onun sayesinde kurtulduğuna inanır. Tanrı'ya götürülen başka bir yol yoktur." ¹⁸

"Kilise ile diğer dinlerarasındaki diyaloga evet. Ama aynı zamanda tek kurtarıcının İsa olduğunu ilan etmek gerekiyor." ¹⁹

¹⁵ 1964 yılında 2. Vatikan Konsili'nde kurulan "Hıristiyan Olmayanlar Sekreteryası"nın 1973 yılında, sekreterlik görevine getirilen Pietro Rossano'nun, Sekreteryanın yayın organı Bulletin'deki yazısı.

¹⁶ Bulletin, 59/20-2.1985.124.

¹⁷ Papa 2. Jean Paul / 2000.

¹⁸ NPQ: Cilt: 1, Yaz 1991 Buttiglione

¹⁹ Papa 2. Jean Paul, Sen Pietro Kilisesi 25.06.2000.

"Bu diyalogun tek amacı İncil'i tanıtmaktır. Muhataplar ikinci Âdem'i (Hz. İsa'yı) tanrı olarak kabul etmek zorundadırlar ki, Birinci Âdem'i de (Hz.Adem'i de) yaratan odur."

20

"Bütün insanlar Hz. İsa'ya döndürülmeli, bütün insanlar vaftiz olarak kilisede birleşmeli ve onun vücudu olan kiliseye girmelidir. Yollar usuller, metodlar değişir ama hedef hiç değişmez: Bütün insanları Hıristiyanlık dinine sokmaktır nihai maksadımız." ²¹

²⁰ Kateşizm, Vatikan Yayınları.

²¹ Towards A Pastoral Approach To Culture / Vatikan 1999.

ÖNCELİKLE KİMİNLE DİYALOG?

Dinlerarası diyalog adına atılan her adım, maalesef Türk Milleti'nin kültürünü, medeniyetini, kimliğini, dinini, inancını yok etmeye yöneliktir. Milli ve manevi kaynakları tahrip edilen bir milletin ayakta kalması ise zor, belki de imkansızdır.

Dinlerarası diyalog faaliyetlerinin temelinde yatan gerçeğin amacı haçlı misyonerliği olduğunu Vatikan hiçbir zaman gizlemedi ama, bizim içimizdeki aymazlar, çeşitli takiyyelerle bu sinsî hesabı milletimizin gözünden kaçırmıştır. Ve böylece milletimiz bu zararlı faaliyetlere gerekli tepkiyi koyamamış, aksine bilerek ya da bilme-yerek destek vermiştir.

Dinlerarası diyalog saçmalığı ile milletimizin gündemini meşgul edenler, milletimizin önündeki asıl hedefleri gözlerden kaçırmıştır. Dış kaynaklı etki ajanları ve toplum mühendisleri, devletin ve milletin yararı doğrultusunda geliştirilen milli model ve projeleri gündemden uzaklaştırmak için hâlâ inanılmaz senaryolar üretmektedirler.

Aynı global güçler, milli birlik ve beraberliğimizi parçalamak için ellerinden gelen bütün entrikaları sergilemekten de geri durmuyarak, bizi birbirimize düşürmeye çalışmaktadırlar. Aynı toprakları paylaşan ve asırlardır beraber yaşayan aziz milletimiz oyuna gelmemeli, doğusundan batısına, güneyinden kuzeyine yediden yetmiş her vatan evladı birbirini sevmeli ve kardeş olmalıdır.

Asıl diyalog, aynı inanç ve kültür değerlerini paylaştığımız fert ve toplumlarla yapılmalıdır. Daha kendi öz kültürü hakkında bilgi sahibi

olmayan millet fertlerini, ecnebi dinlerle ve kültürlerle diyaloga sürüklemek, Türk-İslam varlığını uçuruma yuvarlamak demektir.

Kavram kargaşası içerisinde ve çeşitli aldatmacalarla gözden kaçırılan dinlerarası diyalogun maskesi, elbet birgün düşecektir, belki yarın, belki yarından da yakın..! Ve Türk milleti, dinlerarası diyalog senaryosunun içyüzünü anladığı gün; sebep olanlardan tarih önünde mutlaka hesap soracaktır.

NASIL BİR HOŞGÖRÜ?

Ülkemizde oluşturulmaya çalışılan en büyük kargaşa nedir, diye sorulsa, hiç şüphesiz '**kavram kargaşasıdır**' derim. Çünkü gerek şahsi meselelerde ve gerekse toplum hayatını ilgilendiren en ciddi mevzularda kelimelere yüklenen yanlış anlamlar, meseleyi asıl maksadının dışına çıkarmaktadır. Kelimeler, gerçek manaları doğrultusunda ve yerli yerince kullanılmadığında ise; isteyen, istediğini, istediği tarzda kavramlara yükleyebiliyor ve ne yazık ki yaratılan suni kaos ortamlarında millet adına hoş olmayan neticeler meydana geliyor.

Kimin ne dediğinin, niçin dediğinin anlaşılmadığı bir dönemde kavram kargaşasına kurban giden ya da kasıtlı olarak milletimize empoze edilmeye çalışılan terimlerden biri de, "**hoşgörü**" kavramıdır. Bunun üzerinde biraz durmak istiyorum. Sözlükte, '**her şeyi olabildiği kadar anlayışla karşılamak, müsamaha ve tolerans göstermek**' şeklinde ifade edilen '**hoşgörü**' kavramı, günümüzde siyasi ve ideolojik hesaplara bağlı olarak farklı mecralara çekilebilmektedir.

İnsan, ahlâkî bir olgunluk kazanabilmek için son derece hoşgörürlü olmalıdır ve elbette toplumsal ilişkilerde hepimiz elimizden geldiği kadar müsamahakâr davranmak zorundayız. Bu, bir erdemdir. Millet bireylerini hatta tüm insanlığı kusur ve yanlışlarından kurtararak, onları iyiye, doğruya, güzele sevk etmek için sabırlı ve

anlayışlı davranmak hakikaten bir olgunluk göstergesidir. Ancak, hoşgörünün de bir ölçüsü olmalıdır.

Hoşgörü ama; nasıl ve ne kadar hoşgörü?

Maksat üzüm yemek değil de bağıcı dövmek olursa, ölçü ve sınır tanımaksızın nereye kadar hoşgörüden bahsedebilirsiniz?

Örneğin; cinayetleri, hırsızlıkları, haksızlıkları yolsuzlukları, tecavüzleri, milli bütünlüğü tehdit eden görüş ve davranışları, ülkeyi bölmeye yönelik planları; milletin kültürünü, medeniyetini, inancını baltalayan faaliyetleri nasıl hoş karşılayabiliriz..?

Hoşgörü mantığının arkasına gizlenilmek istenen asıl gayeler mutlaka ortaya çıkarılmalı; kavramlara yüklenen yanlış manaların nedenleri sorgulanarak eğriyle doğru birbirinden ayırt edilmelidir.

ASLOLAN İSTİKAMET VE İCRAAT

Çoğu insan, maneviyatını zenginleştirmek için çeşitli meşrep ve sohbet meclislerine katılır. Kimi, dinî bilgilerini geliştirmek, kimisi de gönül verdiği bir şahsiyetten istifade etmek gayesiyle sohbet meclislerine devam eder. Peki takip ettiğimiz adres konusunda ölçümüz nedir, hiç sorguladık mı?

Yapılan sohbetin dinleyenlere faydasının olup olmadığını anlamak, tamamen **"istikamet ve icraat"** ile alakalıdır. Kişi, sohbeti kendine alışkanlık haline getirdiği hâlde, istikamet hayatına yön vermemiş ise, o kişi için **"kısır döngü"** başlamış demektir. Halbuki esas olan, Allah'a kulluktur, Hakk'ın rızasını kazanmaktır.

Sohbet; içgüdüleri tatmin etmek arzusundan öte, **"yol gösterici"** olmalıdır. Kişi, sırat-ı müstakîm istikametinde yürüdükçe mesafe alabilir. Sohbet, öğünlük yemek gibidir. Acıkınca istenir. İbadet ve gayret ise kalıcıdır, ruhun derinliklerinde izler bırakır. Kul, ancak ibadet kulvarında yürüdükçe imanın lezzetini alabilir ve Hak yakınlığını kazanabilir. Bu hâli elde etmek ve koruyabilmek, sürekli mücahedeği gerektirir.

İmanın tezahürü olan ibadet, yapıldığı oranda kalpte kuvvet bulur. Kuvvetli bir iman, kalpte karaktere dönüşür ve vücut iklimi felah bulur. Kuvvetli karakter sahipleri ise, Hak neyi, nasıl isterse öyle davranır. Artık ona sıkıntı ve çileler vız gelir,

**“Hoştur bana Senden gelen
Ya hil’ât ü yahut kefen
Ya goncagül yahut diken
Kahrın da hoş, lûtfun da hoş.”**

sırrına erer. Hak yolcularının, istenilen fedakârlıkları yerine getirmedikçe yol alacağını zannetmeleri ne kadar beyhudedir.

Hak yolunun en çilekeş yolcuları başta Peygamberler, sonra onların varisleri olan Hak dostları, kâmil insanlardır. Onların hayatlarına baktığımız zaman en öne çıkan özellikleri istikametleridir. Hedefleri Hak, yolları Hak, istikametleri Hak, varışları da Hak’tır. İstikameti Hak olmayanların; yoldan, sözden, sohbetten bahsetmeleri laf-ı güzaftır.

Yönümüzü bulmada ve adresimizi sorgulamada elimizdeki yegane ölçümüz, Âlemlere Rahmet Hazreti Muhammed Mustafa’nın (sav) gösterdiği ölçü, yegane istikamet O’nun (sav) istikametidir.

GÜZEL AHLÂKI TAMAMLAMAK

Toprakta hayat bulan tohum misali, insan da iyi veya kötü davranışlarını iç bünyesinde barındırır. Tohum, nasıl iyi bir ortamda yeşerir ve olgunlaşırsa, huy ve ahlâkımız da uygun zeminde olgunlaşır ve kemale erer. Edeb, haya, sabır, şükür, nezaket, kanaat, vefa, tevekkül, izzet, mürüvvet, doğruluk, dürüstlük cemiyet hayatında olması gereken güzel ahlâk ve davranışlardır. Diğer yandan; riya, gurur, kibir, haset, kendini beğenmişlik, öfke, cimrilik, yalan, nifak gibi huylar ise kötü ahlâkın vasıflarıdır.

İslam binasının itikattan sonra en önemli unsuru güzel ahlâktır. Sevgili Peygamberimiz (sav), **"Sizin en hayırlınız, ahlâkı güzel olanınızdır."** ²² buyurmak suretiyle erdemli insan örneğini ortaya koymuştur. Güzel ahlâk, iman ve kulluğun özü ve rengini temsil eder, kötü huylar ise, küfür ve nifakın etkilerini taşır. Bu nedenle, nefis terbiye ve tezkiyesiyle çirkin vasıflardan kurtulmak şarttır. Bu meyanda ayeti kerimede, **"Nefsini arıtan saadete ermiştir. Onu fenalıklara gömen kimse de ziyana uğramıştır"** ²³ buyrulmaktadır.

Güzel ahlâkın vücuda gelmesinde örnek alacağımız yegane rehberimiz Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed'dir (sav). Zira O, şöyle buyurur: **"Ben güzel ahlâkı tamamlamak üzere gönderil-**

²² Buhârî, Menâkıb, 23.

²³ Şems Süresi, 9-10. Ayetler.

dim.” ²⁴ Cenab-ı Allah (cc), Habibinin ahlâkından övgüyle bahse-
der: **“Ve muhakkak ki, Sen pek büyük bir ahlâk üzerinde-
sin.”** ²⁵ Hazreti Ayşe validemize, Resulullah'ın ahlâkı sorulduğunda
verdikleri cevap şudur: **“Siz, Kur'an'ı okumadınız mı?
Resûlullah'ın ahlâkı Kuran'dı.”** ²⁶

Peki, kazanmamız gereken bu ahlâkın niteliği ne olmalı? Buyrun
birlikte okuyalım :

“Sabredin, zira Allah sabredenlerle beraberdir” ²⁷

“Zikreden dil, şükreden kalbe sahip olunuz” ²⁸

“Hikmetin başı Allah korkusudur” ²⁹

“Cennet, cömertlerin yeridir” ³⁰

**“İki haslet vardır ki, bunlar bir mü'minde toplanmaz:
cimrilik ve kötü huy”** ³¹

“Zerre kadar riya bulunan ameli Allah kabul etmez” ³²

“İnsanları küçümseyip yüz çevirme! Yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Allah, kendini beğenip övünen hiç kimseyi şüphesiz ki sevmez.” ³³

²⁴ İbn Hanbel, Müsned, II, 381.

²⁵ Kalem Suresi, 4. Ayet.

²⁶ Sahih-i Müslim, Müsafirun, 139.

²⁷ Enfal Süresi, 46. Ayet.

²⁸ Taberanî.

²⁹ Ebu Nuaym.

³⁰ Darekutnî.

³¹ Tirmizi.

³² Tirmizi ve İbn Mace.

³³ Lokman Süresi, 18. Ayet.

“Fitne uykudadır, uyandırana Allah lânet eder”³⁴

Fert ve toplum eğitiminde en önde gelen mesele, güzel ahlâktır. Denilebilir ki, insanımızı suflî arzuların esiri yapan huy ve davranışlardan kurtarmak, günümüzün en önemli iman ve insan davasıdır.

³⁴ Tirmizi.

EHL-İ BEYT'İ SEVMEK İMANIN GEREĞİ

Peygamber Efendimiz (sav) Veda hutbesinde; **“Benden sonra yolunuzu sapıtıp dalalete düşmemeniz için size iki emanet bırakıyorum. Onlar Allah’ın Kitabı ve Resulü’nün Sünneti’dir.”** Buyurmuştur.³⁵ Resulullah (sav), “Emanet” kavramındaki “Sünnet” ifadesinin içini de Veda Haccı dönüşünde, Mekke Medine arasında irat ettiği, Gadr-i Hum hutbesinde doldurmuştur.

Gadr-i Hum hutbesinde şu ifadelerle rastlıyoruz; **“Ben, sizin aranızda iki değerli emanet bırakıyorum; onlara sarıldığınız sürece Benden sonra asla sapıklığa düşmezsiniz. Bunlar: Allah’ın Kitab’ı ve Benim Ehl-i Beyt’imdir”.**³⁶ Bu uyarıdan da anlaşılacak şudur ki; Kur’an ve Sünneti gerçek manada anlayan ve yaşayanların Ehl-i Beyt olduğu haber verilmiştir.

Ehl-i Beyt ifadesinde kastedilen **“ev”** sıradan bir ev değil, risalet ve peygamberlik evidir. Ve o evdeki mübarek aile, Peygamber evinde doğup büyüyen, terbiye edilen ailedir ki bunlar: Resulullah’ın kızı Fâtıma, damadı Hz. İmam Ali, torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin’dir.

Ehl-i Beyt’in kimleri kapsadığı şu Hadis-i şerifte haber verilmiştir:

Hazreti Ayşe rivayet ediyor; **“Bir gün Allah Resulü (sav) dışarı çıktı, sırtında siyah keçi kılından örülme, desenli bir aba vardı. O sırada Hasan geldi, onu abasının altına aldılar,**

³⁵ Malik, Muvatta, Kader 3, Buhari, Fedailü'l Kur’an, 20.

³⁶ Sahih-i Müslim, Kitab-u Fezail-i Ali ibn-i Ebi Talib, c.7, s.122. Sahih-i Tirmizi, c.5, s.328.

ondan sonra Hüseyin geldi, onu da abasının altına aldı; daha sonra Fâtıma geldi ve abanın altına girdi ve daha sonra Ali geldi, onu da diğerleriyle birlikte abanın altına alarak, "Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden her türlü çirkinliği gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister" ³⁷ ayetini okudu." ³⁸

Resulullahın hanımlarından Ümmü Seleme şöyle buyurdu;

"Ben Resulullah (sav)'ın evinin kapısında iken şu ayet nazil oldu:"...Ey peygamber ailesi! Allah günahlarınızı giderip sizi tertemiz yapmak istiyor..." ³⁹ Evde Resulullah (sav), Ali, Fatıma, Hasan ve Hüseyin vardı. Onlara bir örtü bürüdü ve: "Allahım, işte bunlar benim ehl-i beytimdir, bunlardan günahı gider ve bunları kirlerden tertemiz kıl" buyurdu. Ben atılıp: "Ey Allah'ın Resülü! Ben ehl-i beytten değil miyim?" dedim. Bana: "Sen (yerinde dur, sen zaten) hayırdasın, sen Resulullah'ın zevcesisin" diye cevap verdi" ⁴⁰

Bu muazzez ve mübarek aile, Yüce Allah tarafından seçilmiş, sevilmiş, temizlenmiş, tescil edilmiş ve insanlığa müjdelenmiştir: **"Muhammedim, de ki: Ben, bu Peygamberliğimi tebliğime karşılık yakınlarıma sevgiden başka sizden hiçbir ücret**

³⁷ Ahzab Süresi, 33. Ayet.

³⁸ Müslim, Sahih, Fezail'us-Sahabe c.4, s.2224.

³⁹ Ahzab Süresi, 33. Ayet.

⁴⁰ Tirmizi, Menakıb, (3870).

istemiyorum”.⁴¹ Bu ayet-i kerime Hz. Ali, Hz. Fatıma, Hz. Hasan, Hz. Hüseyin’i ve onların pak soyunu sevmek hususunda nazil olan “meveddet” ayetidir. Gerçek kurtuluş Ehli- Beyti sevmek ve Ehl-i Beytle olmaktır.

Sevgili Peygamberimiz şöyle buyurur: **“Benim Ehl-i Beyt’imin sizin içinizdeki misali, Hz. Nuh’un kavmi içerisindeki Hz. Nuh’un gemisi gibidir. Kim gemiye binerse necat bulur, kim binmezse helak olur.”**⁴²

“Sizin erkekleriniz arasında en üstünü Ali, kadınlarınız arasında en üstün olan Fâtıma, gençleriniz arasında en üstün olan Hasan ve Hüseyin’dir”⁴³

“Ben ilmin şehriyim. Ali onun kapısıdır. Allah şöyle buyurdu: ‘Evlere kapılarından girin’.⁴⁴ **O halde, kim ilim istiyorsa ona kapısından girsin.”**⁴⁵ **“Hiç şüphesiz Ali Bendedir, Ben de Ondanım. O, Benden sonra her müminin velîsidir.”**⁴⁶

⁴¹ Şura Süresi, 23. Ayet.

⁴² Suyuti, Tefsir-i Hulafa, s.573; Taberani, Mu’cem’ül Kebir, s. 78.

⁴³ Muttaki, Kenz’ül Ummal, c.6, s.217.

⁴⁴ Bakara Süresi, 185. Ayet.

⁴⁵ Yenabi’ul Mevedde, Kunduzi, Beyrut, s.65.

⁴⁶ Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 437-8, Tirmizi, X, 209.

"Geçmiş ve gelecekteki bütün kadınların en üstünü ve şerefli kızım Fâtıma'dır" ⁴⁷

"Hasan ve Hüseyin, Cennet ehlinin iki gencidir." ⁴⁸

"Hasan ve Hüseyin'i seven, Beni sevmiş, onlara kin tutan da Bana kin tutmuştur" ⁴⁹

Ehl-i Beyt'i övecek kelime kalmamıştır; zira onlar, Âlemlerin Rabbi'nin övgüsü, Resulullah'ın müjdesi, sülbü ve ailesidir. Hakikat şu ki, Ehl-i Beyt, imandır, itaattir, teslimiyettir. Madem ki Ehl-i Beyt, Kur'an-ı Kerim'in yaşanan, **"canlı peygamber"** örneğidir; o halde Ehl-i Beyt hakır, hakikattir, vuslattır, kulluktur, himmettir, şefaattir.⁵⁰

⁴⁷ Biharü'l Envar, c.43, s.24.

⁴⁸ Tirmizi, Menakıb, (3778); Küttüb-i Sitte c.12, s. 313, Had. No: 4430.

⁴⁹ Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 288.

⁵⁰ Geniş bilgi için bakınız: Prof. Dr. Haydar Baş, İmam Ali, İcmal Yay. İstanbul: 2010; Prof. Dr. Haydar Baş, Hz. Fâtıma, İcmal Yay. İstanbul: 2010.

İNSAN-I KÂMİL GERÇEĞİ

Hafızalarımızı bir yokladığımızda imanımızın kemale ermesinde ya da yönümüzü bulmamızda, farkında olarak veya farkında olmadan, etkilendiğimiz örnek şahsiyetlerin payı küçümsenemez.

Ben kendi hayatımı, çocukluk yıllarımı şöyle bir düşünüyorum. Çok küçük yaşlarda zikir meclisleriyle tanışmıştık. Bunda rahmetli babaannem ve rahmetli anneannem çok önemli roller oynamıştır. Çok küçük yaşlarda onlar bizi elimizden tutar, zikir meclislerine götürürlerdi. Hayatlarında da inançlarını çok samimi olarak yaşarlardı. Öyle ki onların davranışları ve sözleri, sürekli bize ışık tutmuş, şu gün bile onlardan duyduğumuz telkinler ve nasihatler yolumuzu aydınlatmaktadır.

Evet, anneannem ve babaannem kendi çaplarında birer örneklerdi... Demek ki örnek davranışlar, kişinin yönünü bulmasında önemli roller oynamaktadır.

Bir de görevi insanları irşad etmek olan insan-ı kâmiller vardır ki onlar, sözü ve davranışları ile birer canlı Kuran hükmündedir.

İnsan-ı kâmil diye vasıflandırılan bu örnek insanlar dün de insanlığa rehberlik ettiler, bugün de rehberlik etmektedirler, yarın da rehberlik etmeye devam edeceklerdir. Bunlar; Ehl-i Beyt İmamları, Yunus Emreler, Hacı Bektaşî veliler, Abdulkadir Geylaniler, Mevlânalar, Mustafa Hayri Babalar ve daha niceleri, yaşadıkları çağdaki insanlara rehberlik ederek Allah'a varan kutlu yolları tarif etmiş insan-ı kâmillerdir.

İlk insanı yoktan var ederek yaratan Allah, yarattıklarının ilki olan Hz. Adem'i peygamber olarak görevlendirmekle, insan-ı kâmil gerçeğine işaret etmiştir. Yüce Allah, insanı asla yalnız bırakmamış, onu doğru bir rehber eşliğinde kutlu arayışa sevk etmiştir.

Bu gerçek, ilk insandan başlayıp bütün peygamberler döneminde böylece devam ede gelmiş ve hatta son peygamber Hz. Muhammed'ten (sav) sonra da Hz. İmam Ali'nin ve ondan sonra gelecek imamların vâsi olarak ilan edilmesiyle de kıyamete kadar insan-ı kâmil gerçeği ifade edilmiştir.

İnsanın eğitiminde rehber konumunda olacak, doğru ölçülerle techiz edilmiş, ilahi vahiye göre terbiye edilmiş, günahattan ve kötülükten daha fazla korunmuş örnek şahsiyetler, aynı zamanda ilahi vahyin yaşayan örnekleri konumundadırlar.

Eğer insanlar Allah tarafından istenilenleri yapan, yaşayan birlelerini rehber olarak göremezlerse, inançlar sadece iddiada kalır, yaşama geçirilmesi mümkün olmazdı...

Bu gerçek Bakara suresi 260. ayette şu şekilde anlatılır:

"Hani İbrahim, "Rabbim! Bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım) ancak kalbimin tatmin olması için" demişti. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır. Sonra onları parçalayıp her bir parçasını bir dağın üzerine bırak. Sonra da onları çağır. Sana uçarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."

Bu ayette işaret edilen gerçek; insanoğlunun tatmin olmasında görsel ve örnek davranışlara mutlak ihtiyaç duyacağıdır.

Zaten peygamberlerin yaşayan kitap olarak adlandırılmaları da bunu işaret etmektedir. Hz. Aişe Validemize Peygamberimizin ahlâkı sorulduğunda **“O’nun ahlâkı Kur’an’dı”** ⁵¹ tarzında ortaya koyduğu ifade de bu gerçeği işaret etmektedir.

İmanın iddiadan ispata dönüşmesinde örnekler, Peygamberlerden sonrada insan-ı kâmil diye adlandırılan örnek insanlarla devam ede gelmiştir. Bu ilmî ve Kur’anî bir gerçektir.

“İman ve İnsan” adlı eserinde bu gerçeği Prof. Dr. Haydar Baş bey şu ifade ile ortaya koymuştur; **“Nisa suresi 75. ayette yüce Rabbimizin “bize kendi katından bir veli ver”** ve yine En’am suresi 90. ayetinde **“Onlar Allah’ın hidayet ettiği kimse-lerdir, onların hidayetine uy”** buyurularak insan-ı kâmil gerçeğine işaret edilmiştir.” ⁵²

Onların çağında yaşayan insanlar onlarla bütünleştiği oranda yönlerini bulmuşlar, bütünleşemeyenler de yönlerini kaybedip nefislerinin çukurlarında yok olmuş gitmişlerdir.

Bütün bu delillerden anlaşılacağı üzere kulun yönünü tayin edip, hakkı bulmasında insan-ı kâmiller **“olmazsa olmaz”** gerçeklerdendir. Kâmil insanların rehberliği olmadan hakkı ve hakikati bul-

⁵¹ Sahih-i Müslim, Müsafirun, 139.

⁵² Prof. Dr. Haydar Baş, İman ve İnsan, s. 188.

mak mümkün olmadığı gibi, **“arayış”** serüveninden kurtulmak da asla mümkün olmayacaktır.

Görülmektedir ki insanın eğitiminde ve terbiyesinde insan-ı kâmil vazgeçilmez bir unsurdur. Bugün yön problemi çeken insanlık, arayışını ancak ve ancak örnek şahsiyetler olan insan-ı kâmil gerçeği ile bütünleştirdiği oranda çözecektir.

CENNET BAHÇELERİNE UĞRAYINIZ

Resulullah Efendimiz (sav) birgün ashabına, **“Cennet bahçelerine uğradığınızda yayılınız, yararlanınız”** buyurdu. **“Cennet bahçesi neresidir ya Resulallah?”** diye sordular. Âlemlerin Efendisi (sav) buyurdu ki: **“Zikir halakalarındır”** ⁵³

Allah'ı zikretmek, kulluğun esas ve mahlukatın yaratılış gayesidir. İbadetlerin özü, dinin temeli ve Allah'a yönelmenin en güzel ifadesidir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulur:

“Namazı kılıp bitirdiğiniz zaman, ayakta iken, otururken ve yanlarınız üzere yatarken Allah'ı zikrediniz” ⁵⁴ ve **“Haberiniz olsun ki, kalpler ancak Allah'ı zikirle mutmain olur (yatışır, huzur bulur)”** ⁵⁵

Zikir, Allah'a vuslatın anahtarı, kalp gözlerinin cilası ve sırlarımızın nurudur. Amellerin en üstünü ve hâllerin en güzeldir. Her derde şifa, kalbe nur ve inayettir. Zikir, nefislerin terbiye ve tezkiyesi, hayrın esas, salih amellerin hatimesi, Hakk'a sevgi ve yakınlık vesilesidir.

Kur'an ve Sünnet'te zikrin fonksiyonuna ve lafızlarına şöyle vurgu yapılır:

Tevbe

Günah ve kirlerden arınma kapısıdır. Bu kapıdan giren kul, Hakk'ın kudret ve yüceliğini itiraf eder, samimi bir gönülle Cenab-

⁵³ Ahmed b Hanbel, Müsned, c.3, s.150.

⁵⁴ Nisa Süresi, 103. Ayet.

⁵⁵ Rad Süresi, 28. Ayet.

Hakk'a yönelir; **"Allah katında makbul olan tevbe, kötülüğü cahillikleri sebebiyle işlemiş olanların, hemen vazgeçip pişmanlık arz edenlerin tevbesidir"** ⁵⁶ Hz. Peygamber buyurur ki: **"Allah'ın nimete bürüdüğü kimse, şükürünü çoğaltsın. Günahı artan kimse ise, Allah'a istiğfarı çoğaltsın"** ⁵⁷

Bu sebeple **"Estağfirullah, Elhamdülillah"** virdi her iki açıdan da güzel manaları içerir.

Salat ve Selam

Tevbeyle arınmış kalplerimizi Allah'ın sevgilisi Hz. Muhammed'e (sav) salâvat getirmekle süslemeliyiz. Kaldı ki, bu ilahî bir emirdir: **"Şüphesiz Allah ve melekleri, O Peygambere salât ve selam ederler. Ey iman edenler! O halde, siz de Ona salât ve selam edin"** ⁵⁸

Yaratılmışların en şerefli, Âlemlere rahmet Hz. Muhammed bakınız ne buyuruyor, **"Kıyamet gününde Bana halkın en yakın olanları ve şefaatime hak kazananları, Bana en çok salâvat getirenleridir."** ⁵⁹

"Allahümme salli âlâ Muhammedin ve âlâ âlî Muhammed" zikrini kalbimizden ve dilimizden eksik etmemeliyiz.

⁵⁶ Nisa Süresi, 17. Ayet.

⁵⁷ Taberani, Mu'cem, 2/72.

⁵⁸ Ahzab Süresi, 56. Ayet.

⁵⁹ Tirmizi, Vitir, 21.

Kelime-i Tevhid

Varoluşun özeti ve gayesi bu tevhid cümlesinde toplanmıştır: **“Allah’tan başka ilah yoktur, Muhammed O’nun Resülüdür”**. Kalp âlemimizdeki her türlü şirk ve nifak unsurlarını **“Lâ ilahe illallah Muhammedur Resulullah”** viridiyle ortadan kaldırmalıyız.

Tevhidin sırrına ermek ve kalbi cilalamak için Hz. Peygamberin şu beyanlarına kulak verelim: **“Lâ ile illallah tevhidi ve şehadeti, cennetin anahtarıdır”** ⁶⁰ **“Hasenatın en üstünü, Lâ ilahe illallah’tır”** ⁶¹

Lafz-ı Celal

“Lafz-ı Celal” dendiğinde “Allah” ismi hatıra gelir. “Allah” ismi, kulun kalbine ilahî esma ve sıfatların en güzel tecellilerini celbeden yüce bir zikirdir. Ayet-i kerimede , **“Rabb’inin ismini zikret, yalnız O’na yönel”** ⁶² , **“Sabah ve akşam Rabb’inin ismini zikret”** ⁶³ buyrulmuştur.

Bir hadis-i kudside **“Kulum Beni zikredip dudaklarını Benim için kıpırdattığı anda Ben onunla beraberim”** ⁶⁴ buyrulmuştur.

⁶⁰ Tirmizi, Sünen, 5/575.

⁶¹ Ahmet b. Hanbel, Müsned, 5/169.

⁶² Müzemmil Süresi, 9. Ayet.

⁶³ Dehr Süresi, 25. Ayet.

⁶⁴ Buhari, K.Tevhid, B.15.

Allah'ı zikir; kalplerin huzuru, basiretin göstergesi ve ebedi kurtuluşun kapısıdır. O bakımdan, son nefese kadar dilimiz hep **"Allah, Allah, Allah"** diyerek ıslanmalıdır.

Kur'an-ı Kerim okumak

Sözlerin en üstünü Kur'an-ı Kerim'dir, zira O, Allah'ın kelimidir. Devamlı Kur'an okuyarak ruhumuzdaki karanlık noktaları vahyin ışığı ile aydınlatmalıyız, **"Kur'an okuyunuz. Çünkü Kur'an, kıyamet gününde kendisini okuyanlara şefaathçi olarak gelecektir"** ⁶⁵ Başka bir hadis-i şerifte ise şöyle buyrulur: **"İhlas sûresini okumak, Kur'an-ı Kerim'in üçte birini okumaya denktir."** ⁶⁶

Kur'an'ın kıymetini en iyi bileler, Onu en iyi okuyan ve yaşayanlardır. Allah bizi, zikrin bereketi ile hayatını süsleyen kullarından eylesin.

⁶⁵ Ahmed İbni Hanbel, Müsned, 5/251.

⁶⁶ Tirmizi, Sünen, 5/165-166.

HAMDİM, PİŞTİM, YANDIM

Âşıklar sultanı, büyük Allah dostu Hz. Mevlâna'ya sorarlar: **"Allah'ı zikrediyorsun ama; peki niçin dönerek, semâ halinde yapıyorsun bunu?"**. Marifet nurunun aynası, kâmil insan, kendisine yöneltilen bu soruya hikmet dolu şu cevap ile mukabele eder: **"Bana dönerek Allah'ı zikretmeyen bir nesne gösterin ki, ben de dönmeyim..."**. Canlı-cansız bütün mahlûkatın Allah'ı zikrettiği gerçeğini haykırmaktadır aslında Hz. Mevlâna döne döne... İşte ayet: **"Semada ve arzda her şey Allah'ı tesbih eder"** ⁶⁷ **"Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih ederler. Hiç bir şey yoktur ki, O'nu övgüyle tesbih etmesin..."** ⁶⁸

Yaşamını **"Hamdım, piştim, yandım"** sözleri ile özetleyen Hz. Mevlâna, tasavvuf yolunda aldığı mesafeyi de üç dönem ve şahsiyete hasreder. İlki, çocukluk ve delikanlılık yıllarını yanında geçirdiği kendi öz babası Sultan'ul-Ulema Bahaeddin Veled, ikincisi nefis tezkiyesinde onu çok ciddi bir gönül adamı yapacak olan büyük mürebbi Seyyid Burhanettin hazretleri, üçüncüsü aşk deryasına onu gark eden Şems-i Tebrizi'dir.

Hz. Mevlâna, "Ölümüm, düğün günümdür" diyerek ölümün, yokluk değil, Allahü Teala'ya kavuşmak olduğunu söylemiştir.

⁶⁷ Hadid Süresi, 1. Ayet.

⁶⁸ İsra Süresi, 44. Ayet.

Kur'an-ı Kerim bu gerçeği şöyle haber verir: **"Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra ancak bize döndürüleceksiniz"**⁶⁹

Hz. Mevlâna'nın ömrü boyunca çağırdığı kapı, Hakk'ın kapısı, ölçü Kur'an'ın ölçüsü, yol Hz. Muhammed Mustafa (sav)'nın yolu olmuştur; hakkında çıkabilecek yalan ve iftiralara daha hayatta iken gereken cevabı vermiştir:

"Bu canım var oldukça Kur'an'ın kölesi, bendesiyim, Muhammed Mustafa'nın yolunun tozuyum ben. Bundan başkaca bir söz nakledenler olursa, Ben, hem onu söyleyenden hem o sözden uzağım"

İnsan, ne kadar büyük günah işlese işlesin, İslam ölçüleri dahilinde, eğer pişman olup Hakk'a yönelirse, ilahî rahmet ve berekete kavuşabilmektedir. Tevbe ve dönüş kapısı bu anlamda Allah'ın sonsuz merhametinin de en belirgin ifadesidir. Hz. Mevâna'nın bahsettiği tevbe, bu tevbe; "gel" diye tüm insanlığı çağırdığı gerçek bu gerçektir.

İşte Allahü Teala'nın beyanı:

"Allah'ın vaadine göre, şu kimselerin tevbesi makbuldür ki, cahillikle bir kötülük yapıp hemen ardından dönerler..."⁷⁰

⁶⁹ Ankebût Süresi, 57. Ayet.

⁷⁰ Nisa Süresi, 17. Ayet.

İşte Hz. Peygamberin beyanı:

“Can boğaza dayanmadıkça Allah (cc) kulun tevbesini kabul eder.” ⁷¹

İşte Hz. Mevlâna'nın çağrısı:

“Gel! Ne olursan ol, yine gel...

İster kâfir ol, ister ateşe tap, ister puta...

İster yüz kere tövbe etmiş ol, ister yüz kere bozmuş ol tövbeni...

Bizim kapımız umutsuzluk kapısı değil, nasılsan öyle gel” ⁷²

Prof. Dr. Haydar Baş, **“İslam ve Hz. Mevlâna”** adlı eserinde bu çağrışı şu şekilde ifade eder: **“Esasen Hz. Mevlâna, ‘Ne olursan ol, yine gel’ derken Hakk’a, hakikate, doğru yola, hidayete ve kurtuluşa çağırmıştır. Onun daveti Hakk’a seyirdir, Allah’a doğru yolculuktur ve nihai hedef olarak Yüce Allah’ın huzurudur. Tasavvufun öz tabiriyle vuslattır. Bu ulvi gaye velayet ve irşad yoluyla gerçekleşir. Bu çağrıda insanlar arasında ayırım yapmaması, merhamet ve müsamaha yönünden hem kendi gönül zenginliğini hem de dâvâsının büyüklüğünü yansıtmıştır. Hz. Mevlâna, elbette ‘gel’ diyor tüm insanlığa ama, ‘geldiğin gibi kal’ demiyor; aksine in-**

⁷¹ Tirmizî, Deavât, 98/3537.

⁷² Hz. Mevlâna'nın Rubailer, c.1, No, 83.

**san-ı kâmile gelen kimsenin katı taş olsa, mermer kesilse
bile bir inci olacağını bildirmektedir”⁷³**

⁷³ Prof. Dr. Haydar Baş, İslam ve Mevlanâ, s.114.

III. BÖLÜM

DEVLETİN BEKASI İÇİN
MİLLİ BÜTÜNLÜK

İNSANI YAŞAT Kİ DEVLET YAŞASIN

Geçmişte atalarımızı zaferlerden zafere taşıyan, nice büyük devletler kurmalarını sağlayan sebepleri araştırdığımızda, işe "insan"dan başladıklarını görürüz. İnsanın eğitimi, imarı ve ihyası, huzuru ve mutluluğu, barışı ve kardeşliği, hak ve hürriyetleri; can, mal ve namus emniyeti vs...

Tarihimizde, hep insandan yola çıkılarak devlet sistemleri oluşturulmuş, bu ekseninde devleti ilelebed yaşatacak insan yetiştirilmiş, böylece devletin bekası garanti altına alınmıştır. Osmanlı'nın 600 yılı aşkın bir zaman dört kıtada hükümrânlık kurmasının sırrı işte bu "insan için devlet" düşüncesinde saklıdır.

Bu gerçeği en bariz şekilde Şeyh Edebalı Vasiyetnâmesi'nde görebiliriz. Osman Bey'i, Osman Bey yapan ve küçücük bir beyliği koca bir imparatorluğa götüren yolu, ikaz ve irşadlarıyla Şeyh Edebalı hazretleri gösterir. Üzerinden asırlar geçmesine rağmen, değerini hâlâ koruyan bu vasiyetname, bakınız devlet adamlarına nasıl sesleniyor:

Şeyh Edebalı'nın Osman Bey'e vasiyeti:

"Ey oğul! Beysin! Bundan sonra öfke bize; uysallık sana. Güceniklik bize; gönül almak sana. Suçlamak bize; katlanmak sana. Acizlik bize, yanılığ bize; hoş görmek sana. Geçimsizlikler, çatışmalar, uyumsuzluklar, anlaşmazlıklar bize; adalet sana. Kötü göz, şom ağız, haksız yorum bize; bağışlama sana. Bundan sonra bölmek bize; bütünlemek

sana. Üşengeçlik bize; uyarmak, gayretlendirmek, şekillendirmek sana.

Ey Oğul! Yükün ağır, işin çetin, gücün kula bağlı, Allah Teala yardımcın olsun. Beyliğini mübarek kılsın. Hak yoluna yararlı etsin. Işığını parıldatsın. Uzaklara iletsin. Sana yükünü taşıyacak güç, ayağını sürçtürmeyecek akıl ve kalp versin.

Oğul! Güçlü, kuvvetli, akıllı ve kelamlısın. Ama bunları nerede ve nasıl kullanacağını bilmezsen sabah rüzgarlarında savrulur gidersin. Öfken ve nefsin bir olup aklını mağlup eder. Bunun için daima sabırlı, sebatkâr ve iradene sahip olasan!.. Sabır çok önemlidir. Bir bey sabretmesini bilmelidir. Vaktinden önce çiçek açmaz... Şunu da unutma insanı yaşat ki devlet yaşasın...

İnsanlar vardır, şafak vaktinde doğar, akşam ezanında ölürler. Dünya, senin gözlerinin gördüğü gibi büyük değildir. Bütün fethedilmemiş gizlilikler, bilinmeyenler, ancak senin fazilet ve adaletinle gün ışığına çıkacaktır. Ananı ve atanı say! Bil ki bereket, büyüklerle beraberdir. Bu dünyada inancını kaybedersen, yeşilken çorak olur, çöllere dönersin. Açık sözlü ol! Her sözü üstüne alma! Gördün, söyleme; bildin deme! Sevildiğin yere sık gidip gelme; muhabbet ve itibarın zedelenir...

Şu üç kişiye acı; cahiller arasındaki alime, zengin iken fakir düşene ve hatırlı iken itibarını kaybedene acı! Unutma ki, yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette değildir.

Haklı olduğun mücadeleden korkma! Bilesin ki atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli (korkusuz, gözüpek) derler.

En büyük zafer nefsin tanımadığıdır. Düşman, insanın kendisidir. Dost ise, nefsi tanıyanın kendisidir...

Hayvan ölür semeri kalır; insan ölür eseri kalır. Gidenin değil, bırakmayanın ardından ağlamalı. Bırakanın da bıraktığı yerden devam etmeli. Savaşı sevmem. Kan akıtmaktan hoşlanmam. Yine de, bilirim ki, kılıç kalkıp inmelidir. Fakat bu kalkıp-iniş yaşatmak için olmalıdır.

Geçmişini bilmeyen, geleceğini de bilemez.

Osman! Geçmişini iyi bil ki, geleceğe sağlam basasın.

Nereden geldiğini unutma ki, nereye gideceğini unutmayasın..."⁷⁴

⁷⁴ Şeyh Edebalı'nın Osman Bey'e nasihati ünlü Osmanlı tarihçisi Mustafa Cenabi'nin "Cenabî Tarihi" adıyla da bilinen "el-Hâfilü'l-Vâsit ve Aylemü'z-Zâhirü'l-Muhîr" adlı Arapça eserinin Süleymaniye Kütüphanesi'nde kayıtlı bir nüshasında yer almaktadır.

TARİH ŞUURU VE MİLLİ KİMLİK

Bir milletin haysiyetli ve namuslu bir varlığa, hürmete layık bir medeniyete sahip olması için evvela o milletin herşeyin üstünde özel bir niteliğe, belirli ve olumlu bir karaktere sahip olması gerekir. Milletlerin hayatı ve varlığı millet olma kimliklerini korumalarıyla doğru orantılıdır.

Bir toplumun millet olabilmesi zannedildiği kadar basit değildir. Millet olabilme vasıflarını taşıyan bir kimlik ve medeniyet gerektir. Çile ile rahatın, yoklukla bereketin, kederle sevincin, rahmetle zahmetin, külfetle nimetin, feragatin, fedakârlığın, şecaatin, sadakatin, gözyaşının, alınterinin, kanın, canın beslediği, koruyup yücelttiği bir inanç gerek, bir fikir gerek, bir ideal gerek, zaman gerek, mekan gerek, insan gerek... Ve bu inancın, bu fikrin, bu insanın mührünü taşıyan bir tarih gerek, tarih...

Öyle bir tarih ki, kimi onu gözyaşıyla, kimi de kanı ile sulamış ve canı ile de beslemiş olsun.

Tarih bir milletin hafızasıdır. Bir insan sağlıklı düşünüp hareket edebilmek için nasıl iyi bir hafızaya muhtaçsa, milletler de kâr ve zararını hesap edebilecek güçlü bir hafızaya, tarih şuuruna muhtaçtır. Geçmiş ne kadar eski, ne kadar engin ve ne kadar zenginse, gelecek de o nispette parlak olacaktır. Zira, dünü olmayanın yarını, kökü olmayanın gövdesi, dalları, yaprakları ve meyveleri olmaz.⁷⁵

⁷⁵ Prof. Dr. Haydar Baş, Makalat, İcmal Yay. İstanbul, s.261-288.

Müslüman-Türk kimliğiyle aziz milletimizin tarihi, iftihar edilebilecek nitelikte kahramanlıklarla doludur ve başka milletlere yol gösterebilecek mahiyette zengindir. Türkler, tarihinin her döneminde ilimde, teknikte, sanatta, kısaca medeniyette insanlığa örnek olmuş asil bir millettir. Kurduğu devletler ve taşıdığı meziyetleriyle dünyada adaletin, can ve mal emniyetinin, namus emniyetinin, huzur ve barışın her zaman bayraktarı olmuştur. Milli kimlik ve karakterimize sahip olduğumuz dönemlerde dünyada liderliğimiz devam etmiş, onu kaybettiğimizde ise zillete düşmüştür.

Bu kimlik ve model hakkında Prof. Dr. Haydar Baş bey şunları ifade etmektedir:

“Müslüman–Türk kimliğinde Allah’a (cc), Resulü Hz. Muhammed’e (sav) iman var. Ehl-i Beytine ve Resulü’nün yolunda gidenlere aşk ve sevgi var; ibadet, taat var, insanlığa hizmet var. Milletiyle bir ve beraber olmak var, büyükleri saymak var, düşkünlere el tutmak var. Hak hesabına insanlara ve insanlığa tasarruf etmek var. Hakk’ı sevip O’nu zikretmek var. Hidayetten mahrum olanlara acıyıp onlara Hakk’ı taşıyarak tebliğ etmek var. Milletçe el ele, gönül gönüle olup, çalışıp yükselmek var. Sabretmek var. Tevekkül ve tefekkür ehli olmak var. İncancını iç dünyasında iktidar etmiş Yunuslar, Mevlânalar, Hacı Bektaşlar, Ahmet Yeseviler var. Yani, inanmış bir Türk kimliği modeli

var. Kısaca; geleneğine, örfüne, tarihine, diline, dinine bağlı bir Müslüman Türk kimliği modeli var”⁷⁶

Milli kimlik ve şuuruna sahip olamayan milletlerin yok olmaları, yahut başka milletlerin boyunduruğu altında yaşamaları kaçınılmazdır. Bu itibarla; çocuklarımıza ve gençlerimize herşeyden önce öz benliğimizi ve de kimliğimizi öğretmemiz; vatanını, bayrağını, sancağını, dinini ve devletini canından aziz bilen bir Müslüman-Türk genci modeli yetiştirmemiz şarttır.

⁷⁶ Prof. Dr. Haydar Baş, Din Tahripçilerine Kur’an-ı Kerim’in Cevabı, İcmal Yay., İst, 1998, s.253.

AİDİYET DUYGUSUYLA DONANMAK

Milletleri **"hür ve bağımsız"**, yahut **"esir ve köle"** yapan değerlerin başında **"aidiyet duygusu"** gelir. Aidiyet duygusu, millet fertlerinin yüreklerinden yükselen bir his ve heyecanla vatanını, devletini, milletini, bayrağını, sancağını, kültürünü, medeniyetini hülasa; milli ve manevi tüm mukaddesatını sahiplenip benimsemesidir. Aidiyet duygusu aynı zamanda, millet fertlerinin bu değerlere bağlılığını ve sadakatini de ifade eder. İstiklal Marşımızın ilk dizelelerinde bu vurguyu görmek mümkündür:

**"Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır parlayacak!
O benimdir, o benim milletimindir ancak!"**

Fertleri aidiyet hisleriyle donatılmış milletler, varlıklarını ve bağımsızlıklarını daima muhafaza etmişken, bu duyguyla yetişmemiş milletler tarih sahnesinden silinmişlerdir. Bilinmelidir ki, milli bütünlükleri yok edilmek istenen milletlerin öncelikle aidiyet duygularıyla oynanmış, fertlerin gönül dünyalarındaki vatan sevgisi, devlete ve millete sadakat, dine, inanca hürmet ortadan kaldırılarak işe başlanmıştır. İnancı, tarihi, örfü, geleneği, bağımsızlığı, vatanı, bayrağı, etrafında ciddi tahribatlar yapılan; milli karakteri sarsıntıya uğrayan milletlerin kendiliğinden bölünüp parçalanmaları sağlanmıştır.

Bu itibarla, verilecek eğitimin boyutları ne olursa olsun, her şeyden önce işçisinden çiftçisine, köylüsünden kentlisine, amirinden memuruna, âliminden cahiline, askerinden polisine, milletvekilinden çöpçüsüne 7'den 70'ine tüm millet fertlerine bu aidiyet hissini kazandırmak esastır. Mustafa Kemal Atatürk'ün ifadesiyle belirtirsek, **"Millet analarının, millet babalarının, millet öğretmenlerinin ve millet büyüklerinin evde, okulda, orduda, fabrikada, her yerde ve her işte millet çocuklarına, milletin her ferdi-ne, bıkmaksızın ve sürekli olarak verecekleri millî terbiye-nin amacı, işte bu yüksek millî hissi sağlamlaştırmak olma-lıdır"** ⁷⁷

Kendine güvenmeyen, kendi özünü tanımayan ve dolayısıyla aidiyet duygusuyla donanmayan bir milletin başkalarının iradesinde yok olması kaçınılmazdır.

Unutulmamalıdır ki:

**"Sahipsiz olan vatanın batması haktır,
Sen sahip çıkarsan bu vatan batmayacaktır"**

⁷⁷ Mustafa Kemal Atatürk, (1930); Afet İnan, Medeni Bilgiler ve M. K. Atatürk'ün El Yazıları, 1969, s.20-21.

TAM BAĞIMSIZLIK ESASTIR

Elleri zincirli, ayakları prangalı insanlara rastlamak, artık eskisi gibi mümkün değil. Çünkü değişen dünya ile birlikte esaretin de şekli değişmiş, fertlerin ve toplumların ruh ve düşünce dünyaları işgal edilerek kaleler içten teslim alınmaya başlanmıştır.

Oltaya takılmış balık gibi boynundaki sicimlerle istenilen yerlere çekilen insanların yerini şimdi, içten bir arzu ve iştihak nevinden sihirli ellerle sürüklenen köle milletler ve devletler zümresi almıştır. Yüzyıllardır süregelen kölecilik ve sömürgecilik anlayışı, Yeni Dünya düzeninde **"küreselleşme"**, **"BOP"**, **"dinlerarası diyalog"**, **"medeniyetler ittifakı"**, **"ılımlı İslam"** gibi kavramların gölgesinde devam etmektedir.

Küreselleşme, dünyaya hâkim olmak isteyen süper güçlerin; az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkelerin zenginliklerini, insan gücünü, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını elde etmeye yönelik olarak, II. Dünya savaşından sonra geliştirdikleri bir kavramdır. **"Büyük Ortadoğu Projesi"** (BOP) ise, küreselleşme sürecinin bir parçası olarak ortaya atıldı.

Maksat bellidir: Kuzey Afrika, Ortadoğu, Kafkaslar ve içinde Türkiye'nin de bulunduğu 22 Müslüman ülkesinin yönetimlerini, sınırlarını ve kimyasını değiştirmek, kaynaklarını sömürmek; bütün bunları gerçekleştirebilmek için de, bu ülkeleri misyonerlik faaliyetleri ile

kendi inanç ve medeniyetinden kopartarak işgale karşı tepkisiz-
limli hale getirmek.⁷⁸

Bugün dış siyasetimiz ABD'ye, iç siyasetimiz Avrupa Birliği'ne,
ekonomimiz IMF'ye teslim edilmiş vaziyettedir.

Yüce milletimizin öz kimliğinden ve değerlerinden sistematik
olarak uzaklaştırıldığı, global güçlerin dayattığı esaret politikalarına
tepki vermeyecek derecede milli ve manevi duyarlılıktan yoksun,
"mandacı insan modeli" oluşturulmaya çalışıldığı da bir gerçek-
tir...

Manda ve himaye, Türk milletinin benlik ve karakterine yakış-
mayan, ne pahasına olursa olsun asla kabul etmeyeceği bir esaret
zinciridir ki, bu zinciri boynuna asmayacağını Cumhuriyetimizin
kurucusu Atatürk, yıllar önce şu sözleriyle vurgulamıştır;

**"Esas Türk milletinin haysiyetli ve şerefli bir millet ola-
rak yaşamasıdır. Bu esas ancak tam bağımsızlığa sahip
olmakla temin olunabilir. Ne kadar zengin ve müreffeh
olursa olsun, istiklâlden mahrum bir millet, medenî insan-
lık karşısında uşak olmak mevkiinden yüksek bir muame-
leye lâayık sayılamaz.**

**Yabancı bir devletin himaye ve desteğini kabul etmek,
insanlık özelliklerinden mahrumiyeti, beceriksizlik ve mis-
kinliği itiraftan başka bir şey değildir. Gerçekten bu aşağı**

⁷⁸ Prof. Dr. Haydar Baş, Sosyal Devlet Milli Devlet, İcmal Yay. İstanbul, 2007, s.341-358.

dereceye düşmemiş olanların isteyerek başlarına bir yabancı efendi getirmelerine asla ihtimal verilemez.

Halbuki Türk'ün haysiyeti, izzet-i nefis ve kabiliyeti çok yüksek ve büyüktür. Böyle bir millet esir yaşamaktansa yok olsun daha iyidir..."⁷⁹

⁷⁹ Mustafa Kemal Atatürk, (1919); Nutuk I, s. 13.

NİÇİN MİLLÎ BİRLİK VE BERABERLİK?

Stratejik konumu, tarihî kimliği, yer altı ve yerüstü kaynakları itibariyle çıkar çatışmalarının odak noktasında bulunan Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kabul etsek de etmesek de, bugün **"silahsız bir işgal tehdidi"** ile karşı karşıyadır. Müslüman-Türklerin bölgedeki hâkimiyetini yok etmek, halkını ve topraklarını parçalayarak kendi siyasi ve ekonomik emellerine ulaşmak isteyen **"küresel güçler"**, dün askerî kuvvetlerle gerçekleştiremedikleri sinsi gayelerini bugün masa başlarında siyasi entrikalarla ve işbirlikçi iradelerle hayata geçirmeye çalışmaktadırlar:

- Yakın geçmişte **"Şark Meselesi"** adı altında ideolojik ve etnik hücumlara maruz kalan Türkiye Cumhuriyeti Devleti, bugün **"Büyük Ortadoğu Projesi'nin"** hedefinde ve merkezinde bulunmaktadır.

- Geçmişteki **"Düyun-u Umumiye"** ve **"Galata Bankerleri"**nin yerini bugün **"Dünya Bankası"** ve **"IMF"** gibi global oluşumlar almıştır. Türkiye ise, bu oluşumların kısılcığında yer almaktadır.

- Misyonerlik faaliyetleri günümüzde farklı bir boyut kazanmış, **"Dinlerarası diyalog"**, **"Medeniyetler İttifakı"**, **"ılımlı İslam"**, **"İbrahimî Dinler"** gibi projelerle, dinî ve millî bütünlüğümüz tahrip edilmektedir.

• ABD ile **“müttefik” ve “stratejik ortak”** olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti, dış politikasını tamamen ABD’nin politik hesaplarına endekslemiş durumdadır. Bu durum bağımsızlığımızı ve tarihi kimliğimizi yok saymaktadır.

• Avrupa Birliği sürecinde verilen siyasi ve hukuki tavizler, Türkiye’yi bölünmenin eşğine getirmiş, iç işlerimiz ve egemenliğimiz AB politikalarına teslim edilmiştir.

• **“Özelleştirme”** adı altında Türkiye’nin **TELEKOM, TÜPRAŞ, POAŞ, SEKA, PETKİM, TEKEL, ERDEMİR** gibi en önemli kurum ve kuruluşları yabancılara satılmakta, zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız ecnebi şirketlere peşkeş çekilmektedir.

• **“Demokratik Açılım”** adı altında Türk milletini etnik halk gruplarına ayırma planları hayata geçirilmekte, iç barış ve birliğimiz baltalanmaktadır.

• Yapay meselelerle **“Asker-Sivil”, “Devlet-Millet”** çatışması meydana getirilmekte, milleti millet yapan değerler yıpratılmaktadır.

• Türkiye’de, **“terör”** olgusu dış güçler tarafından özellikle teşvik edilip desteklenmekte, kaos ve anarşi ortamının önüne geçilememektedir.

• Türkiye'deki mevcut **"siyasî partilerin çoğu"** yurt dışında kurulup global güçlerin himayesinde faaliyet göstermekte, dolayısıyla Türk milletinin yararına bir plan ve proje temin edilememektedir.

• Çıkarılan kanunlar ve yapılan icraatlar AB'nin, ABD'nin, IMF'nin, Ecnebilerin, Azınlıkların, PKK'nın istek ve talimatları doğrultusunda olmakta, Türk milleti evsizliğe, işsizliğe, açsızlığa, mutsuzluğa ve sefalete sürüklenmektedir.

Görüldüğü gibi, değişen sadece isimler ve yöntemler olmakla birlikte ülkemiz üzerindeki kirli hesaplar ve düşünceler asla değişmemiştir.

Bu itibarla; Türk Milletinin; Alevisiyle, Sünnisiyle, Lazıyla, Çerkeziyle, Kürdüyle, Arabıyla, Boşnağıyla 7'den 70'e tüm millet fertleriyle bir ve beraber olması; vataniyle, devletiyle, askeriyle, bayrağıyla, örfüyle, geleneğiyle, inancıyla tek yürek tek bilek olarak milli bütünlüğünü bir an önce sağlaması, tarihi kimliğine ve bağımsızlığına yaraşır mili birlik ve beraberliğini tesis etmesi şarttır ve de esastır.

DEVLET MİLLET İÇİNDİR

Her insanın doğuştan getirdiği bazı hak ve değerleri vardır ki, devletin gayesi bu hakları vatandaşlarına yaşatmaktır. Can emniyeti, mal emniyeti, namus emniyeti en tabi haklardan olduğu gibi; din ve vicdan hürriyeti de bu değerler cümlesindedir. Bu hakları fertler adına sağlamak, devletin bir lûtfu değil, varlık sebebi ve asıl vazifesidir. Devlet, milletin çıkarlarını, güvenliğini ve sağlığını korumak için vardır. O bakımdan, **“Yapılan bütün kanunlar, icraatlar ancak ve ancak milletin menfaatlerine yönelik olmalıdır”**.

Prof Dr. Haydar Baş’a göre bu vasıfları taşıyan devlet, **“Baba Devlet”**tir.

“Baba devlet”, milletin öz değerlerinden ve yaratılış haklarından yola çıkarak milletine hizmet eden; sosyal barış ve huzuru tesis edip, milli birlik ve beraberliği sağlayan devlettir. Bu devlet, millettten ayrı yahut milletle çelişen iki ayrı unsur değil, aksine birbirini tamamlayan bir bütündür. Devlet millet için, millet de devlet içindir. Kaldırın bir tarafı ne devlet kalır ne de millet.

Baba Devlet, gerçek **“Sosyal Devlet”**tir. Alan değil, fazlasıyla veren eldir. Vatandaşını koruyan, kollayan, gözeten, kuşatan, doyuran, giydiren, şefkatli, adaletli, şerefli ve kudretli bir otoritedir. Türk tarihinde bu model ve anlayış belirgin olarak kendini gösterir.

Büyük Türk Hakanı Oğuz Kağan’ın duasında, **“Türk ülkesinde adaletten başka bir şey hüküm sürmesin. Türk yurdunda**

yoksulluk o kadar azalsın ki, fakirlik suç sayılsın” demesi, devletin yüce vasfını vurgulaması bakımından manidardır.

Sosyal devlet, temelini milletin tarihindeki değerlerinden alan, başka ülkeleri taklitten uzak, hiçbir dış güce ihtiyaç duymadan kalkınmasını başarabilen, kendi ulusal kaynaklarından beslenen, devletin ancak milleti ile var olduğu bilinciyle millet fertlerinin tamamını kucaklayan, vatandaşına hizmeti yegane gaye edinip insan hak ve hürriyetlerini doya doya yaşatan, adalet, eşitlik, kardeşlik esasına dayalı, tam bağımsız ve hakim bir devlettir.

Bu modelde, devlet ve milletin bekâsı üç ana unsura dayanmaktadır: Güçlü devlet, güçlü ordu ve sağlam aile yapısı. Bu üçlü yapı tesis edilmedikçe milletlerin ve devletlerin varlıklarını devam ettirmesi mümkün değildir.⁸⁰

⁸⁰ Prof. Dr. Haydar Baş, Sosyal Devlet Milli Devlet, İcmal Yay. İstanbul, 2007, s.21-27.

ÇÖZÜM: PROF. DR. HAYDAR BAŞ'TADIR

Türk milletinin hayatını ve bağımsızlığını devam ettirebilmesi için elindeki yegane dayanak noktası Bağımsız Türkiye Partisi (BTP) Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş'ın ortaya koyduğu milli model ve projelerdir.

Ekonomiden, siyasete, hukuktan, eğitime, kültür ve medeniyet dokusundan milli kimliğine varıncaya kadar **"Tam Bağımsızlık"** düşüncesi üzerine bina ettiği **"Milli Ekonomi Modeli"** ve **"Sosyal Devlet Milli Devlet"** tezleri sadece ülkemizin değil, küresel güçlerin sömürdüğü tüm insanlığın özlem duyduğu müreffeh ve onurlu bir hayatı müjdelemektedir.

Bugüne kadar her ne hikmetse, devletin hep laiklik vasfı üzerinde durulmuş, o da yanlış ve de maksatlı olmuştur. Devletin demokratik, sosyal ve hukuki yönü hep ihmal edilmiştir.

Türk siyasi tarihinde ilk defa BTP Lideri Prof. Dr. Haydar Baş, devletin laiklikle beraber demokratik, sosyal ve hukuk devleti olduğunu ısrarla vurgulamış, en ince detaylarına kadar hem bilgilendirmiş ve hem de projelendirmiştir.

Bu projelerden birkaç başlık aktarmadan önce şu gerçeği burada dile getirmek istiyorum:

BTP Lideri Prof. Dr. Haydar Baş, Türk milletinin yetiştirdiği en önemli ilim, fikir ve siyaset adamlarından biridir. Onun hayatını ve çalışmalarını incelediğinizde göze çarpan nükte; **"önce insan"** olgusudur. Bütün hizmet ve yatırımları insan üzerinedir. Sayın

Baş'ın tüm fikirleri insan mutluluğu ve insanın refahı için hazırlanmış, toplumda yaşayan hiçbir fert hiçbir ayırım gözetilmeden ve ihmal edilmeden hizmete layık olarak ele alınmıştır.

“Milli Ekonomi Modeli” ve **“Sosyal Devlet Milli Devlet”** projelerine bakıldığında çok açık ne net olarak görülecektir ki; **“önce insan tezi”** için merkezindedir.

Herkese iş herkese aş bulmanın yolları en ince ayrıntısına kadar izah edilmiştir. Toplumdaki fakirliği ve anarşiyi bitirecek vatandaşlık maaşı projesiyle ve emisyonun genişletilmesiyle üretim-tüketim dengesinin sağlanması amaçlanmış, toplumsal barışı sağlamanın, bağımsızlığı korumanın yolları gösterilmiştir.

İşte BTP Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş'tan bazı çözüm maddeleri:

* Her sahada tam bağımsız devlet politikalarının izlenmesi

* Ekonominin mukayesesi ve tarifi yapılarak; para, kredi, maaş, ücret, emeklilik maaşı, çocuk yardımı, eğitim ve sağlık hizmetleri, avans, tarım kesiminin sigortalanması vb. konuların daha belirgin bir şekilde ortaya çıkarılması

* **“Borç alan, buyruk alır”** fikrinden hareketle, dış yardımın reddedilmesi

* Sağlam aile yapısının tesis edilmesi, evliliğin teşvik edilmesi

* Türk Silahlı Kuvvetleri'nin güçlendirilmesi

- * Her Türk vatandaşına vatandaşlık maaşı projesi
- * Emisyonun genişletilerek yaşam standartlarını yakalaması
- * Ev hanımlarının kamu görevlisi kabul edilip, ev hanımı maaşı tahsis edilmesi
- * Yeraltı ve yerüstü kaynaklarının devlet millet ortaklığıyla işletilmesi
- * Proje mukabili faizsiz kredilerle vatandaşın üretime teşvik edilmesi
- * Eğitim ve öğretimin desteklenmesi, sınavsız üniversite projesi
- * Ehl-i Beyt üniversiteleri tesis edilerek dini ve milli bütünlüğün sağlanması...

Zulmederek, kan dökerek, sömürerek, adaleti ayaklar altına alarak dünyaya hükümran olunmaz. ABD, AB, IMF gibi küresel güçlerin ne kimliği, ne tarihi, ne de sahip oldukları ekonomi anlayışları ve icraatları insanlığa lider olma liyakatini taşımamaktadır.

Bugün, başta Türkiye olmak üzere tüm dünya "**Milli Ekonomi Modeli**" ve "**Sosyal Devlet Milli Devlet**" anlayışına dayanan görüş ve projeleriyle Bağımsız Türkiye Partisi (BTP) Genel Başkanı Prof. Dr. Haydar Baş'ı beklemektedir; çünkü çözüm O'ndadır...

SONUÇ

Toplumda meydana gelen siyasî, toplumsal, ahlâkî, hukukî problemlerin, mevcut hastalıkların, anarşi ve kavgaların asıl kaynağı, **“insan”** denilen varlığın bizatihi kendisidir. O bakımdan, bugün hiç kimsenin toplum hayatında ortaya çıkan problemlerden şikayet ederek kendini savunması ve sorumluluktan kurtulması mümkün değildir. Hepimiz bu toplumda var olan hastalıklardan ve olumsuzluklardan sorumluyuz.

Bizler, bireyler olarak içinde yaşadığımız toplum bünyesinin birer organlarıyız; gözüyüz, kulağıyız, eliyiz, ayağıyız, gövdesiyiz, başıyız... İnsan vücudunun herhangi bir yerinde meydana gelen bir rahatsızlık, nasıl ki vücudun başka bir organını olumsuz etkilerse, toplum bünyesinde oluşan olumsuzluklar da birbirini etkilerler.

Toplum hayatında oluşan bir güzellik, topyükün o toplum bireylerinin bir eseri olduğu gibi; aynı şekilde toplumda meydana gelen bir çirkinlik de yine, o toplumu oluşturan bireylerin bir aynasıdır. İstisnalar kaideyi bozmaz; bu bir gerçektir. Hiçbirimiz kendimizi bu gerçeğin dışında göremeyiz ve toplumdaki soyutlayamayız. Hepimiz varlığımızda mevcut olan yanlışları, hataları düzeltmeye mecburuz.

Birbirimize zarar veren duygu ve düşünceleri ıslah etmeliyiz ki, toplumda yanlışlar olmasın. Zararlılık, içten imkan bulmasın. O takdirde huzur ve barış ortamı oluşur. Kardeşlik, birlik ve beraberlik meydana gelir. Ülkemiz huzur içinde olur ve kalkınır.

Unutulmamalıdır ki, dünyayı şekilden şekile sokacak veya birtakım icat ve keşifler yapacak olan varlık, insandır. Bu varlığın, dünyayı şekillendirebilmesi için evvela kendinin bir şekle sokulması zarurîdir. Bu sağlandıktan sonra, insan her türlü malzemeyi ve hizmeti insanlığın yararına sunar. Aksi takdirde, kullanılan her alet, yapılan her iş ve icraat zararlı birer unsur haline gelir.

Dünyaya adaleti, barışı, kardeşliği dağıtacak olan bir insanın, öncelikle kendi iç dünyasında bu vasıfları barındırması gerekir. Teknoloji, insanlığın yararına da kullanılabilir, zararına da; öyleyse mesele, o teknolojiyi kullanan insanın kafasına ve gönlüne göre şekillenmektedir.

Bu düşüncemizi, Prof. Dr. Haydar Baş beyin sık kullandığı bir örnekle ifade edebiliriz:

“Bir ‘bıçak’, ayrı düşünce ve inançta olan insanların elinde farklı farklı iş görür. Bir kasabın elinde rızkını kazanmak için kullanılan bu vasıta; mutfakta ailesinin hizmetini gören bir hanımın elinde soğan, patates... doğrarken; bir doktorun elinde ameliyat için iş görür; fakat aynı vasıta, adam öldürmek için plan kuran bir katilin elinde tasavvur ettiği cinayeti işlemek için kullanılan korkunç bir alete dönüşebilir. Dikkat edilirse; kullanılan alet aynı olmasına rağmen, kullanan elin kafa yapısına ve inancına göre iş görmektedir”⁸¹

⁸¹ Prof. Dr. Haydar Baş, İman ve İnsan; s.243-244.

Sonuç olarak deriz ki, kendisiyle çelişkili ve kavgalı, iç dünyasında fırtınalar kopan, yön bunalımı yaşayan fertlerden ne kendileri adına ne de ülke ve insanlık adına bir fayda ve güzellik beklemek mümkün değildir. İnsanın evvela kendi ruh dünyasında huzurun tesis edilmesi, herşeyden önce kendi kendisiyle barışık, mutlu ve mutmain kılınması gerektir. Ancak, tüm bunları insanın kendi başına başarması mümkün olmadığından, insan-ı kâmil gerçeği tekrar karşımıza çıkmaktadır. Fertler ve toplumlar önde gidenleri takip ve taklit ettikçe yönünü bulur ve yol alırlar. Eğer bu millet gerçek mada örnekle ve rehber şahsiyetleri takip ve taklit etmezse, yönünü bulması asla mümkün değildir.

KAYNAKÇA

Kur'an-ı Kerim Meali

Sahih-i Buhari, İsmail el-Buhari, Mısır, 1313

Sahih-i Müslim, Haccac el-Kuşeyri, Kahire, 1955

Sünen-i Tirmizi, Ebû İsa Muhammed b. İsa b. Sevre

Sünen-i Ebu Davud, İshak el-Ezdi es-Secistani

Sünen-i İbn Mace, Yesid b. Macei er-Rebi-i el-Gazvini

El-Müsned, Ahmed İbni Hanbel, Beyrut, 1989

Tefsir'ül Kur'an'il Azim, İbn Kesir, Mısır. ts

El-Fethu'l-Kebir, es-Suyuti

Riyaz'üs-Salihin, Nevevi, Mısır

El-Camiu's-Sağir Şerhi, Beyhaki

Şerhu'l Fıkhı'l Ekber, Ali el-Kâri, Mısır, 1323

Risalet'ül Ahlâk, İbn Hazm, Kahire, 1967

Müzekkin Nüfus, Eşrefoğlu Rumi, İst. 1996

Fütühü'l Gayb, Abdülkadir Geylani, Dımaşk, 1213

Kutadgu Bilig, Yusuf Has Hacib, Kaşgar, 1069-1070

Divan-ı Hikmet, Hoca Ahmet Yesevi

Makalat, Hacı Bektaş-ı Veli

Divan-ı Kebir, Mevlâna Celaleddin-i Rumi.

Menakıb-ı Hacı Bayram-ı Veli, Süleymaniye Mihrişah Sultan Kütüphanesi, No: 443/4

Kitabü'l-Fütüvve, Hüseyin b. Muhammed Sülemi

Letaif-i Hikmet, Ahi Evran Dede

Divan, Yunus Emre

İhyâ-u Ulumi'd-Din, Gazali

Rahmeten-lil Âlemin Hz. Muhammed (sav), Prof. Dr. Haydar Baş,
(Cilt: 1-2), İcmal Yay. İstanbul, 1994

İman ve İnsan, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İst., 1994

Veda Hutbesi'nde İnsan Hakları, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İst.,
1994

Makalat, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İst., 1994

Din Tahripçilerine Kur'an-ı Kerim'in Cevabı, Prof. Dr. Haydar Baş,
İcmal Yay., İst, 1998

Dini ve Milli Bütünlüğümüze Yönelik Tehditler, Prof. Dr. Haydar Baş,
İcmal Yay. İst., 2000

İmam Ali, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İstanbul: 2010

Hz. Fâtıma, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İstanbul: 2010

İmam Hasan, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İstanbul: 2010

İmam Hüseyin, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İstanbul: 2010

Milli Ekonomi Modeli, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İstanbul, 2005

Sosyal Devlet Milli Devlet, Prof. Dr. Haydar Baş, İcmal Yay. İstanbul,
2007

Nutuk, Mustafa Kemal Atatürk

Bostan ve Gülistan; Sadi Şirazî

Şecerei Terakime, Ebulgazi Bahadır Han.

Büyük Osmanlı Tarihi, İ. Hakkı Uzunçarşılı, Türk Tarih Kurumu.

Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü, Türk Dil Kurumu

Cenabî Tarihi, Mustafa Cenabî.

Safahat, Mehmet Akif Ersoy